

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 5151
วันที่ 12 1 มิ.ย. 2564
เวลา 10:17 น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๗๕๕๓

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 332/64 วันที่ 21/ มิ.ย. / 64
เวลา 13:04 ส่ง พ.ร.น.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๓/๖๔
วันที่ ๒๑ มิ.ย. / ๖๔
เวลา ๑๓.๑๐ น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๑๑

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชิต์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การใช้ช่องเดินรถและน้ำหนักของรถที่ไม่ต้องใช้ช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)
- (๒) ปรับปรุงข้อห้ามในการขับรถและบทกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ และเพิ่มมาตรา ๑๕๘/๑)
- (๓) กำหนดการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ซึ่งอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบการมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอยู่ในร่างกาย หรือทดสอบการเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (เพิ่มมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ และมาตรา ๑๔๒ วรรคหก และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า)
- (๔) ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรื้อร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยและบทกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓ และเพิ่มมาตรา ๑๒๓/๑ มาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๓/๓ และมาตรา ๑๕๓/๑)
- (๕) ปรับปรุงมาตรการป้องกันการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๖๐ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ และมาตรา ๑๖๐ เบญจ)
- (๖) ปรับปรุงมาตรการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๓/๑ เพิ่มมาตรา ๑๔๓/๒ และมาตรา ๑๕๖/๑ และยกเลิกมาตรา ๑๔๔)
- (๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษและมาตรการลงโทษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ และเพิ่มมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ มาตรา ๑๖๐ ตริ วรรคห้า มาตรา ๑๖๐ ตริ/๑ มาตรา ๑๖๐ ตริ/๒ และมาตรา ๑๖๐ ตริ/๓)
- (๘) กำหนดให้ศาลแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ อันเนื่องมาจากความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก แก่นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (เพิ่มมาตรา ๑๖๒/๑)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยมีส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้ขับขี่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการจราจรทางบก ประกอบกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงมาตรการกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในการใช้รถใช้ถนนได้อย่างปลอดภัยและให้การป้องกันการกระทำ ความผิดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องการใช้ช่องเดินรถ ลักษณะความผิดในการขับรถ การตรวจสอบ หรือทดสอบผู้ขับขี่ หน้าที่การใช้เข็มขัดนิรภัย การป้องกันการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต และการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม ซึ่งจะเป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและส่งเสริมให้เกิดความสะดวกรวดเร็วและความปลอดภัยในการจราจรทางบก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พุทธศักราช ๒๕๕๘ เฉพาะในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ซึ่งเป็นส่วนที่แก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาคอนgestionจากการขับขี่ยานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ รถที่มีความเร็วช้าหรือรถที่มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วของรถคันอื่นที่ขับในทิศทางเดียวกัน ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ไกลขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้

การขับรถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร หรือรถจักรยานยนต์ในทางเดินรถซึ่งได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไปหรือซึ่งได้จัดช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายไว้โดยเฉพาะ ผู้ขับขี่ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง และต้องขับรถให้ไกลขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่ในกรณีตามมาตรา ๓๔ (๑) (๓) หรือ (๔) ให้เดินรถทางขวาของทางเดินรถได้ตามที่จำเป็นแก่กรณี

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

(๑) ในขณะที่อ่อนความสามารถในอันที่จะขับ

(๒) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น

(๓) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

(๔) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียว อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(๕) ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการขับรถตามธรรมดา หรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย หรือไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น

(๖) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถ หรือกลับรถ

(๗) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถลากเข็นสำหรับทารก คนป่วย หรือคนพิการ

(๘) ในลักษณะที่เห็นได้ว่าไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตหรือร่างกายของผู้อื่น

(๙) ในขณะที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยผู้ขับขี่ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น ทั้งนี้ ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและมีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง หากบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบการมีสารอยู่ในร่างกาย ตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์บุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

การตรวจพิสูจน์ของแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้เท่าที่จำเป็นและสมควร โดยเก็บตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ หรือของเสียอย่างอื่นจากร่างกายของบุคคลดังกล่าวด้วยวิธีการทางการแพทย์และใช้วิธีการที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ทั้งจะต้องไม่เป็นอันตรายอย่างอื่นต่อร่างกายหรืออนามัยของบุคคลนั้น

ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้สงวนจ่ายจากงบประมาณตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๔/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๓/๑ ในขณะที่ขับรถยนต์ ผู้ที่อยู่ในรถยนต์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขับขี่ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่ขับรถยนต์

(๒) คนโดยสาร

(ก) คนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้าและที่นั่งแถวตอนอื่น ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่โดยสารรถยนต์ เว้นแต่คนโดยสารที่นั่งแถวตอนอื่นนอกจากแถวตอนหน้า ไม่จำเป็นต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในกรณีที่รถยนต์นั้นอยู่ในทางเดินรถในเขตชุมชนตามที่หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรประกาศกำหนด

(ข) คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี ต้องจัดให้นั่งในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก หรือมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

(ค) คนโดยสารที่มีความสูงไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้าเซนติเมตร ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่ง หรือมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะนั่งแถวตอนใด

ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือคนโดยสารมีเหตุผลทางสุขภาพอันไม่สามารถรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งได้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง แต่บุคคลนั้นต้องมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

วิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด

บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับผู้ที่อยู่ในรถสามล้อ รถบดถนน รถแทรกเตอร์ และรถใช้งานเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และรถยนต์อื่นที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๓/๑ มาตรา ๑๒๓/๒ และ
มาตรา ๑๒๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๒๓/๑ ในการใช้รถนั่งสองแถว รถบรรทุกคนโดยสารขนาดเล็ก
ที่มีการจัดที่นั่งตามความยาวของรถ รถกระบะ รถกึ่งกระบะ หรือรถยนต์อื่นตามที่ผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติประกาศกำหนด หากได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้คนโดยสารที่อยู่ในรถยนต์นั้น
นอกจากคนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้า ได้รับยกเว้นไม่ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย
ตามมาตรา ๑๒๓

(๑) การบรรทุกคนโดยสาร ต้องไม่เกินจำนวนตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ประกาศกำหนดสำหรับรถยนต์แต่ละประเภท และการโดยสารนั้นต้องไม่มีการยืนหรือนั่งโดยสาร
ในลักษณะที่เป็นการเสี่ยงภัยตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนดสำหรับรถยนต์
แต่ละประเภท และ

(๒) การขับรถยนต์ต้องใช้อัตราความเร็วตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ประกาศกำหนดซึ่งอาจกำหนดแยกตามประเภทรถยนต์ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินแปดสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง
ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการใช้รถบรรทุกคนโดยสารที่เป็น
รถประจำทางที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด
ในขณะที่ขนส่งคนโดยสารในเส้นทางที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่ง

มาตรา ๑๒๓/๒ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ ขับรถยนต์ในขณะที่มีคนโดยสารนั่งแถวตอนหน้า
เกินสองคน หรือคนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้านั้นมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓

มาตรา ๑๒๓/๓ ผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้
ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องแจ้งเตือนหรือจัดให้
มีการแจ้งเตือนด้วยวิธีการอื่น เพื่อให้คนโดยสารในรถนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๓/๑ (๑)
ทุกครั้งก่อนการออกรถหรือก่อนการใช้เส้นทางตามสภาพของทาง ทั้งนี้ ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแข่งรถในทางเว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร

ผู้ใดรวมกลุ่มหรือม้าสู่มกันในทางหรือสาธารณสถานใกล้ทาง พร้อมด้วยรถตั้งแต่
ห้าคันขึ้นไป โดยมีการนัดหมายเพื่อแข่งรถในทาง หรือรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือม้าสู่มกัน
มีการปรับแต่งรถให้มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖ หรือมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด
อันแสดงให้เห็นว่าจะทำการแข่งรถในทาง ให้ถือว่า ผู้นั้นพยายามแข่งรถในทาง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า
เป็นการกระทำเพื่อการอื่น หรือตนมิได้ร่วมหรือมีส่วนรู้เห็นว่าจะมีการแข่งรถในทางนั้น”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๔/๑ และมาตรา ๑๓๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๓๔/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดจัด โฆษณา ประกาศ ชักชวน หรือดำเนินการ ด้วยวิธีการใดเพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๓๔

มาตรา ๑๓๔/๒ ผู้รับดำเนินการปรับแต่งรถให้มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖ ไม่ว่าจะมีส่วนจ้างหรือไม่ก็ตาม และรถนั้นได้ถูกนำไปใช้ในการแข่งรถในทางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ให้ถือว่า ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการแข่งรถในทาง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าจะนำรถดังกล่าวไปใช้ในการแข่งรถในทาง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคห้าของมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การทดสอบตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๗

“ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและมีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒) และบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กาย จนไม่อาจให้ความยินยอมในการทดสอบการมีสารอยู่ในร่างกายตามวรรคสอง ให้นำความใน มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓ ถ้าปรากฏว่าผู้ขับขี่ผู้ใดนำรถที่มีสภาพไม่เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐ ทวิ ไปใช้ในทาง ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่ผู้นั้น หยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบ หากปรากฏว่ารถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่รถมีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงและหากให้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้ โดยชัดเจน ให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งห้ามการใช้รถ ในกรณีนี้ ผู้ขับขี่ต้องนำรถดังกล่าวให้พ้นทางเดินรถ โดยเร็วที่สุด หากผู้ขับขี่ไม่ดำเนินการ ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน จราจรมีอำนาจเคลื่อนย้ายรถนั้น โดยให้นำความในมาตรา ๕๙ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่รถมีสภาพไม่ถึงกับไม่ปลอดภัยในการใช้ ให้เจ้าพนักงานจราจร สั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว โดยให้เจ้าของรถ ผู้ครอบครองรถ หรือผู้ขับขี่นำรถดังกล่าว ไปซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวัน ตามสภาพความปลอดภัยของรถนั้น โดยในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ใช้รถได้ไปพลางก่อน สภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรงหรืออาจเกิดอันตราย ตาม (๑) ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ร่วมกันกำหนด คำสั่งตาม (๑) และ (๒) ให้ถือว่าเป็นคำสั่งของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย รถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับ การฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก มาใช้บังคับกับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๑) และ (๒) ด้วย

ให้นำความในมาตรา ๑๔๒/๘ มาใช้บังคับกับการอุทธรณ์คำสั่งตาม (๑) หรือ (๒) โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓/๑ ในการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๔๓

(๑) คำสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๔๓ (๑) ให้เจ้าพนักงานจราจรติดเครื่องหมาย แสดงคำสั่งห้ามการใช้รถนั้นไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน

(๒) คำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจร ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งระงับการใช้รถนั้นไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน โดยเครื่องหมาย แสดงคำสั่งดังกล่าวต้องแสดงระยะเวลาสิ้นสุดของการอนุญาตให้ใช้รถเป็นการชั่วคราวไว้ด้วย

แบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดเครื่องหมายแสดงคำสั่งตามมาตรา ๑๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจร ทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๔๓/๒ เมื่อเจ้าพนักงานจราจรได้ออกคำสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๔๓ (๑) หรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ (๒) แล้ว ให้แจ้งไปยังนายทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี โดยเร็ว พร้อมด้วย เหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย รถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต่อไป

เมื่อรถที่ถูกสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๔๓ (๑) หรือถูกสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ (๒) ได้มีการซ่อมแซมหรือปรับปรุงแก้ไขและผ่านการตรวจสภาพตามกฎหมาย ว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้รถนั้น ต่อไปได้ และให้ปลดป้ายคำสั่งห้ามใช้รถหรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราวนั้น”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิด
ที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗/๑ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๐ ทวิ
และมาตรา ๑๖๐ ตริ ให้พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มีอำนาจเปรียบเทียบหรือว่ากล่าวตักเตือนได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๑
มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๑๕๘ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๔๗ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

มาตรา ๑๔๙ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”.

มาตรา ๑๕๑ ... “ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท”

มาตรา ๑๕๓ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๑๕๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๑๕๘ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ
จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ มาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕
วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙
มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๓ วรรคสอง มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔
มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘
มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๑๘
มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๑๒๓
วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓/๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๙ หรือมาตรา ๑๓๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือประกาศที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๔ วรรคสอง
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง
- (๓) ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๘
- (๔) ฝ่าฝืนคำสั่งหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๑๓ หรือ
- (๕) ชัดคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๔๐/๒ หรือมาตรา ๑๔๐/๓ วรรคหนึ่ง

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ (๑) มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑/๑ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๓๐ หรือ ไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง หรือไม่เคลื่อนย้ายรถตามมาตรา ๑๔๓ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๕๓/๑ ผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๒๓/๒ หรือไม่มีการแจ้งเตือนหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนตามมาตรา ๑๒๓/๓ ตามสมควรเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น จนเป็นเหตุให้คนโดยสารในรถนั้นได้รับอันตรายสาหัส ผู้ขับขี่ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้คนโดยสารในรถถึงแก่ความตาย ผู้ขับขี่ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ข้อบังคับ หรือระเบียบที่หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรกำหนดตามมาตรา ๑๓๙

(๓) ฝ่าฝืนคำสั่งให้หยุดรถของเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง

(๔) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง

ถ้าไม่เป็นความผิดที่กำหนดโทษไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๖ ผู้ขับขี่ผู้ใดขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามมาตรา ๑๔๒/๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๔๒/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๕๖/๑ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหาย ด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายแสดงคำสั่งห้ามการใช้รถตามมาตรา ๑๔๓/๑ (๑) หรือเครื่องหมายแสดงคำสั่งระงับการใช้รถชั่วคราวตามมาตรา ๑๔๓/๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕๗ ... “ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสี่พันบาท”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่ง ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๕๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขับรถในลักษณะที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยตามมาตรา ๔๓ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หากปรากฏว่าผู้ขับขี่ไม่ให้การช่วยเหลือตามสมควรหรือไม่แสดงตัวต่อตำรวจ ณ สถานที่เกิดเหตุตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ ในกรณีที่ศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และผู้ขับขี่ได้ขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ หรือถูกยึดใบอนุญาตขับขี่ ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น”

มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๑๖๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติ
จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒

“ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ เป็นการขบขัน
รถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือเป็นการขบขันรถ
ที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ
สูงกว่าที่กำหนดอีกหนึ่งในสาม”

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ตรี/๑ มาตรา ๑๖๐ ตรี/๒
และมาตรา ๑๖๐ ตรี/๓ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๐ ตรี/๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง และ
ได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สองปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น
มีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

มาตรา ๑๖๐ ตรี/๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง
ถ้าผู้กระทำความผิดนั้นขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้นอีกหนึ่งในสาม

หากกรณีการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย
หรือจิตใจ อันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่
ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น
มาตรา ๑๖๐ ตรี/๓ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี และได้กระทำ
ความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ
ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่
กระทำความผิดครั้งหลัง”

มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติจรรยา
บรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๐ เบญจ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๔

(๑) หากผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปี เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหา
อาจมีคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระวังผู้นั้น
ไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก หากศาลเห็นสมควร ให้มีอำนาจวางข้อกำหนดให้บิดา
มารดา หรือผู้ปกครองระวังผู้นั้นไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดเวลาที่ศาลกำหนด
ซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้อง
ชำระต่อศาลไม่เกินครั้งละห้าหมื่นบาท ในเมื่อผู้นั้นกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก

ถ้าผู้นั้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่า
ไม่สมควรจะเรียกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ศาลจะเรียกตัว
บุคคลที่ผู้นั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดา มารดา หรือ
ผู้ปกครองดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่ผู้นั้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นนั้น ก็ให้ศาลมีอำนาจ
วางข้อกำหนดดังกล่าว

ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าผู้นั้นกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีกภายในระยะเวลาในข้อกำหนด ให้นำมาตรา ๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) หากผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหา อาจมีคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาสั่งผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ทำทัณฑ์บน หากศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำทัณฑ์บน โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าหมื่นบาทว่าผู้นั้นจะไม่กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี และจะสั่งให้มีประกันด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนกระทำความผิดทัณฑ์บน ให้นำมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๖๒/๑ ในกรณีที่ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๓๖ มีให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการใช้รถยนต์ที่ไม่ต้องมีเข็มขัดนิรภัยเป็นเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบ ตามประกาศซึ่งออกตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และตามประกาศซึ่งออกตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๓๗ บรรดาคำสั่งให้ซ่อมหรือแก้ไขรถตามมาตรา ๑๔๓ หรือคำสั่งระงับการใช้รถนั้นเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ออกไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปจนสิ้นระยะเวลาตามคำสั่งนั้น แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๘ บรรดาคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ได้ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(ก) คำสั่งเกี่ยวกับการเก็บรักษารถเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑ วรรคสอง ให้มีผลบังคับได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ข) คำสั่งเกี่ยวกับการทำทัณฑ์บนหรือวางข้อกำหนด ไม่ว่าจะ เป็นกรณีที่มีการวางเงินประกันหรือไม่ ตามข้อ ๒ วรรคสอง ให้มีผลบังคับได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไข
ปัญหาอันเกิดจากการขบขี้ยานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

(ก) คำสั่งเกี่ยวกับการเก็บรักษารถเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๒)
ให้มีผลบังคับได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ข) คำสั่งเกี่ยวกับการยึดใบอนุญาตขบขี้ ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๑) ให้มีผลบังคับได้
ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ค) คำสั่งเกี่ยวกับการอบรมความประพฤติของผู้ขบขี้ ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๓)
ให้มีผลบังคับได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ง) คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการขนส่งทางบกหรือคำสั่งปิดกิจการ
ขนส่งทางบกเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๓ ให้มีผลบังคับได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกิน
สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ บรรดาข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ กฎ หรือคำสั่งใด
ที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ
ประกาศ กฎ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๐ การออกข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ กฎ หรือคำสั่ง
ตามมาตรา ๔๓ (๙) มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๓/๑ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๔๓ และ
มาตรา ๑๔๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ปิยนภ รอดมัย

(นางปิยนภ รอดมัย)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ในปัจจุบันการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้ขับขี่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการจราจรทางบก ประกอบกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงมาตรการกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในการใช้รถใช้ถนนได้อย่างปลอดภัยและให้การป้องกันการกระทำความผิดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องการใช้ช่องเดินรถ ลักษณะความผิดในการขับรถ การตรวจสอบหรือทดสอบผู้ขับขี่ หน้าที่การใช้เข็มขัดนิรภัย การป้องกันการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต และการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้มีความเหมาะสม ซึ่งจะเป็นการลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนนและส่งเสริมให้เกิดความสะดวกรและความปลอดภัยในการจราจรทางบก

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้มีการนำหลักการมาเพิ่มเติมไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ดังนี้ (ร่างมาตรา ๓)

(๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ เฉพาะข้อที่มีสาระเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาค้าสิ่งหวัดจากการขับขี่ยานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

โดยในการยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดาคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๘ฯ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๘ฯ โดยให้ใช้ได้ต่อไปตามระยะเวลาที่ระบุในคำสั่ง แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่ระบุไว้ในบทเฉพาะกาลดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๒ ให้รถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร และรถจักรยานยนต์สามารถใช้ช่องเดินรถด้านขวาได้ในกรณีจำเป็น และแก้ไขเพิ่มเติมน้ำหนักของรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่ไม่ต้องใช้ช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง จากหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม เป็นสองพันสองร้อยกิโลกรัม (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

๒.๓ ปรับปรุงลักษณะความผิดเกี่ยวกับการขับรถ โดยให้ความในมาตรา ๔๓ (๘) กำหนดเฉพาะความผิดกรณีการขับขี่ที่เห็นได้ว่าไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตหรือร่างกายของผู้อื่น และเพิ่มเติมอัตราโทษสำหรับความผิดดังกล่าวให้สูงขึ้น ส่วนการขับรถที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นได้แยกนำไปรวมกับเรื่องการขับรถในลักษณะกีดขวางการจราจร ในมาตรา ๔๓ (๓) เนื่องจากเป็นลักษณะความผิดที่ใกล้เคียงกัน (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๑๕๘/๑)

๒.๔ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้แพทย์ตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบการมีสารเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๔๓ ทวิ/๑) หรือการทดสอบความเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๑๔๒ วรรคหก) ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวให้ส่งจ่ายจากงบประมาณตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

๒.๕ ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย ดังนี้

(๑) กำหนดหน้าที่ของผู้ขับขี่และคนโดยสารให้ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยตลอดเวลาในขณะที่ขับรถยนต์ โดยมีข้อยกเว้นไม่ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยได้ในบางกรณี (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมการโดยสารรถนั่งสองแถว รถบรรทุก คนโดยสารขนาดเล็กที่มีการจัดที่นั่งตามความยาวของรถ รถกระบะ รถกึ่งกระบะ หรือรถยนต์อื่นตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด ให้มีความปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยหากได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในเรื่องการบรรทุกคนโดยสารและการใช้อัตราความเร็วตามที่กำหนดแล้วให้คนโดยสารที่อยู่ในรถนั้น นอกจากคนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้า ได้รับยกเว้นไม่ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๒๓/๑)

(๓) ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถยนต์ในขณะที่มีคนโดยสารนั่งแถวตอนหน้าเกินสองคน หรือคนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับการรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยตามที่กำหนด (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๒๓/๒)

(๔) กำหนดหน้าที่ของผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะหรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าต้องแจ้งเตือนให้คนโดยสารปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับการรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งก่อนออกรถหรือก่อนการใช้เส้นทางตามสภาพของทางที่กำหนด (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๑๒๓/๓) ทั้งนี้ หากผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะหรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าไม่แจ้งเตือน และมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเป็นเหตุให้คนโดยสารในรถได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ผู้ขับขี่นั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๑๕๓/๑)

(๕) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อผ่อนผันให้รถบางประเภทหรือบางลักษณะที่ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกไม่ได้บังคับให้ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยเป็นเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบสำหรับรถดังกล่าว ให้สามารถโดยสารรถนั้นโดยไม่ต้อง

ปฏิบัติตามบทบัญญัติเรื่องหน้าที่การรักร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยเป็นระยะเวลาสองปี โดยเจ้าของรถต้องนำรถไปติดตั้งเข็มขัดนิรภัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากโครงสร้างของรถไม่ได้ออกแบบทางวิศวกรรมเพื่อรองรับการติดตั้งเข็มขัดนิรภัย เจ้าของรถก็สามารถขอรับยกเว้นจากนายทะเบียนได้ แต่ต้องใช้รถภายใต้เงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดด้วย (ร่างมาตรา ๓๖ ถึงร่างมาตรา ๓๘)

๒.๖ ปรับปรุงมาตรการป้องกันการแข่งรถในทาง ดังนี้

(๑) กำหนดให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มหรือม้าสุ่มกันในทาง พร้อมด้วยรถตั้งแต่ห้าคันขึ้นไป โดยมีการนัดหมายเพื่อแข่งรถในทาง หรือรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือม้าสุ่มกันมีการปรับแต่งรถให้มีสภาพไม่ถูกต้อง หรือมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดอันแสดงให้เห็นว่าจะทำการแข่งรถในทาง ให้ถือว่า ผู้นั้นพยายามแข่งรถในทาง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า เป็นการกระทำเพื่อการอื่นหรือตนมิได้ร่วมหรือมีส่วนรู้เห็นว่าจะมีการแข่งรถในทาง (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๔)

(๒) ปรับปรุงบทบัญญัติที่กำหนดความผิดฐานเป็นผู้จัด โฆษณา ประกาศ ชักชวน หรือดำเนินการด้วยวิธีการใดเพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๓๔/๑) และกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐ ทวิ)

(๓) กำหนดให้ผู้รับดำเนินการปรับแต่งรถเพื่อนำไปสู่การแข่งรถในทาง ให้ถือว่า ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการแข่งรถในทาง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าจะนำรถดังกล่าวไปใช้ในการแข่งรถในทาง (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๑๓๔/๒)

(๔) กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดฐานแข่งรถในทาง เพื่อมิให้กระทำความผิดซ้ำอีก (ร่างมาตรา ๓๔ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ เบญจ) ดังนี้

(๔.๑) กรณีผู้กระทำความผิดมีอายุไม่เกินยี่สิบปี ให้ศาลมีอำนาจวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระงับผู้นั้นไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาลไม่เกินครึ่งละห้าหมื่นบาท ในเมื่อผู้นั้นกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก และให้นำมาตรา ๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔.๒) กรณีผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิดทำทัณฑ์บน โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าหมื่นบาทว่าผู้นั้นจะไม่กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ทั้งนี้ ถ้าผู้ทำทัณฑ์บนกระทำความผิดทัณฑ์บนให้นำมาตรา ๔๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๗ ปรับปรุงมาตรการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้อง ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น ดังนี้

(๑) ในกรณีที่รถมีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงและหากให้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้ ให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งห้ามการใช้รถนั้นและผู้ขับขี่ต้องนำรถดังกล่าวให้พ้นทางเดินรถโดยเร็วที่สุด

(๒) ในกรณีที่รถมีสภาพไม่ถึงกับไม่ปลอดภัยในการใช้ ให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว เพื่อให้เจ้าของรถ ผู้ครอบครองรถ หรือผู้ขับขี่นำรถดังกล่าวไปซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ใช้รถได้ไปพลางก่อน

คำสั่งของเจ้าพนักงานจราจรตาม (๑) และ (๒) ให้ถือเป็นคำสั่งของนายทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนมาใช้บังคับกับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งด้วย (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔๓) ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานจราจรติดแผ่นป้ายคำสั่งไว้ที่ตัวรถ ในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ ทวิ) และเมื่อมีการซ่อมแซมหรือปรับปรุงแก้ไขรถและผ่านการตรวจสภาพแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้รถนั้นต่อไปได้ และให้ปลดป้ายคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๕ เพิ่มมาตรา ๑๔๓/๒ และร่างมาตรา ๑๖ ยกเลิกมาตรา ๑๔๔) รวมทั้งกำหนดโทษกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำ ให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่แผ่นป้ายคำสั่งดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๒๕ เพิ่มมาตรา ๑๕๖/๑)

นอกจากนี้ ได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร เกี่ยวกับการสั่งแก้ไขรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องที่ออกตามมาตรา ๑๔๓ เดิม หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ เดิม ให้คำสั่งดังกล่าวใช้บังคับได้ต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามคำสั่งแต่ต้องไม่เกินหกเดือน (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๘ เพิ่มเติมให้ความผิดฐานขับรถในขณะถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เนื่องจาก หมดคะแนนความประพฤติในการขับรถ เป็นความผิดที่พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจเปรียบเทียบหรือ ว่ากล่าวตักเตือนได้ (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง)

๒.๙ ปรับปรุงบทกำหนดโทษ ดังนี้

(๑) ปรับปรุงเฉพาะอัตราโทษปรับสำหรับความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่า ความผิดโทษ (ร่างมาตรา ๑๘ ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

(๒) ปรับปรุงบทกำหนดโทษเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐ ร่างมาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๒ และร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๔)

(๓) เพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับรถในขณะถูกพักใช้ ใบอนุญาตขับขี่ตามมาตราการบันทึกคะแนนความประพฤติในการขับรถ (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๖)

(๔) ปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับรถก่อให้เกิดความเสียหาย แก่บุคคลหรือทรัพย์สินและไม่หยุดรถเพื่อให้ความช่วยเหลือตามสมควร โดยหากบุคคลอื่นนั้น ถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัส และศาลจะมีคำพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถ โดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าปรากฏว่าผู้ขับขี่ไม่ให้การช่วยเหลือตามสมควรหรือไม่แสดงตัวต่อตำรวจ ณ สถานที่เกิดเหตุแล้ว ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖๐)

(๕) เพิ่มโทษกรณีผู้ขับขี่ที่ขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือในระหว่างถูกสั่ง พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ หรือถูกยึดใบอนุญาตขับขี่ หากขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่น ถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑)

(๖) ปรับปรุงกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ดังนี้

(๖.๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นผู้ขับขี่รถสาธารณะหรือรถขนส่งผู้โดยสาร ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นให้สูงกว่าที่กำหนดอีกหนึ่งในสาม (ร่างมาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ ตีรวรรคห้า)

(๖.๒) กรณีเป็นการกระทำความผิดซ้ำภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ (ร่างมาตรา ๓๓ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ ตีรี/๑) รวมทั้งมิให้ศาลรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ เว้นแต่ผู้กระทำความผิดนั้นมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่กระทำความผิดครั้งหลัง (ร่างมาตรา ๓๓ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ ตีรี/๓)

(๖.๓) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นการขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือใบอนุญาตขับขี่ถูกพักใช้หรือเพิกถอน ต้องระวางโทษสูงขึ้นอีกหนึ่งในสามของโทษที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากกรณีดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น (ร่างมาตรา ๓๓ เพิ่มมาตรา ๑๖๐ ตีรี/๒)

๒.๑๐ กำหนดให้ศาลแจ้งคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ อันเนื่องมาจากความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี เพื่อให้นายทะเบียนรับทราบคำสั่งดังกล่าวและดำเนินการตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป (ร่างมาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๑๖๒/๑)

๒.๑๑ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง นอกจากนี้ ได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรองตามหลักการใหม่ โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๑ และร่างมาตรา ๔๒)

๒.๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๓)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก โดยมีสาระสำคัญในการปรับปรุงมาตรการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกเพื่อให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น อาทิเช่น ลักษณะการขับรถที่ปลอดภัย การรื้อร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยของผู้ใช้รถ การตรวจหรือทดสอบของมีนเมาหรือสารเสพติดของบุคคลที่อยู่ในภาวะหมดสติ หรือได้รับอันตรายแก่กาย การควบคุมการแข่งขันในทาง การควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง และการปรับปรุงบทกำหนดโทษเพื่อให้เป็นมาตรการที่ทำให้ผู้ขับขี่เกิดความเกรงกลัวในการกระทำความผิด โดยเฉพาะการกระทำความผิดซ้ำซากจนเป็นปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และการบริหารงานของภาครัฐ ที่จะต้องมีงบประมาณและบุคลากรมาดำเนินการในส่วนของการเกิดอุบัติเหตุบนถนน ซึ่งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายนี้จะส่งผลให้เกิดความปลอดภัยในการสัญจรและการจราจรทางบก อันเป็นการช่วยลดอุบัติเหตุทางถนน ตลอดจนเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนและผู้ที่ใช้รถใช้ถนนด้วย

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กับร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	ร่าง พระราชบัญญัติ จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ..... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยจราจรทางบก พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ จำกัสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายและการจัดระเบียบการจราจรทางบกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์แก่ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว .... มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหการแย่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ เฉพาะในข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ซึ่งเป็นส่วนที่แก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก (๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการขับชียานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อยกเลิกมาตรการที่กำหนดไว้ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก โดยยังนำหลักการดังกล่าวมาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเพิ่มเติมไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๕ รถที่มีความเร็วช้าหรือรถที่มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วของรถคันอื่นที่ขับในทิศทางเดียวกัน ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ใกล้ขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้ ผู้ขับขี่รถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร รถจักรยานยนต์ ในทางเดินรถซึ่งได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไป หรือได้จัดช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายไว้โดยเฉพาะ ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง แล้วแต่กรณี ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินพันกิโลกรัม และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถ (๑) ในขณะที่ยอนความสามารถในอันที่จะขับ (๒) ในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (๓) ในลักษณะกีดขวางการจราจร	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปแทน “มาตรา ๓๕ รถที่มีความเร็วช้าหรือรถที่มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วของรถคันอื่นที่ขับในทิศทางเดียวกัน ผู้ขับขี่ต้องขับรถให้ใกล้ขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้ การขับรถบรรทุก รถบรรทุกคนโดยสาร หรือรถจักรยานยนต์ในทางเดินรถ ซึ่งได้แบ่งช่องเดินรถในทิศทางเดียวกันไว้ตั้งแต่สองช่องขึ้นไป หรือซึ่งได้จัดช่องเดินรถประจำทางด้านซ้ายไว้โดยเฉพาะ ผู้ขับขี่ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง และต้องขับรถให้ใกล้ขอบทางเดินรถด้านซ้ายเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่ในกรณีตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๔) ให้เดินรถทางขวาของทางเดินรถได้ตามที่จำเป็นแก่กรณี ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์” มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน “มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถ (๑) ในขณะที่ยอนความสามารถในอันที่จะขับ (๒) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น (๓) ในลักษณะกีดขวางการจราจรหรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขกฎหมายบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ในการเดินรถ โดยกำหนดให้รถบรรทุก รถจักรยานยนต์โดยสาร และรถจักรยานยนต์สามารถวิ่งช่องทางเดินรถด้านขวาได้ในกรณีจำเป็น และแก้ไขเพิ่มเติมน้ำหนักของรถยนต์ส่วนบุคคลที่ไม่ต้องใช้ช่องทางเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทาง จากหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม เป็นสองพันสองร้อยกิโลกรัม ปรับปรุงลักษณะความผิดเกี่ยวกับการขับรถให้เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมถึงบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ (๔) โดยประมาทหรือประมาทเลินเล่อ อันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน (๕) ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการชั้บรรณตามธรรมชา หรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่งหรือ ทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย (๖) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่ เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถ หรือกลับรถ (๗) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถลาก เช่นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการ (๘) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อน ของผู้อื่น (๙) ในขณะที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยผู้ขับขี่ ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๔) โดยประมาทหรือประมาทเลินเล่อ อันอาจเกิดอันตรายแก่ บุคคลหรือทรัพย์สิน (๕) ในลักษณะที่ผิดปกติวิสัยของการชั้บรรณตามธรรมชา หรือไม่อาจแลเห็นทางด้านหน้าหรือด้านหลัง ด้านใดด้านหนึ่งหรือ ทั้งสองด้านได้พอแก่ความปลอดภัย (๖) คร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่ เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถ หรือกลับรถ (๗) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถลาก เช่นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการ (๘) ในลักษณะที่เห็นได้ว่าไม่คำนึงถึงความปลอดภัย ในชีวิตหรือร่างกายของผู้อื่น (๙) ในขณะที่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้ โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยผู้ขับขี่ ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น” มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและ มีเหตุอันเชื่อได้ว่า ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง หากบุคคลดังกล่าวอยู่ใน ภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอม ในการตรวจสอบการมีสารอยู่ในร่างกายตามมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจ พิสูจน์บุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพิ่มเติมมาตรการในการตรวจสอบการมีสารเสพติดหรือ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน มีอำนาจขอให้แพทย์ตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ ที่ได้อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ ความยินยอม โดยค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ ให้ส่งจ่ายจาก งบประมาณตามระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๒๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่รถยนต์ยอมให้ผู้อื่นนั่งที่นั่งคนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์เกินสองคน ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่ง ในขณะที่รถยนต์ต้องรัดร่างกายโดยสายรัดร่างกายไว้กับที่นั่งในขณะที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัยขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่นั่งด้วยเข็มขัดนิรภัย ประเภทหรือชนิดของรถยนต์ ลักษณะและวิธีการใช้เข็มขัดนิรภัยตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. การตรวจพิสูจน์ของแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้เท่าที่จำเป็นและสมควรโดยเก็บตัวอย่างเลือด ปัสสาวะ หรือของเสียอย่างอื่นจากร่างกายของบุคคลดังกล่าวด้วยวิธีทางการแพทย์และใช้วิธีการที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวดน้อยที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ทั้งจะต้องไม่เป็นอันตรายอย่างอื่นต่อร่างกายหรืออนามัยของบุคคลนั้น ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งจ่ายจากงบประมาณระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง” มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๘/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๑๒๓ ภายใต้นับบังคับมาตรา ๑๒๗/๑ ในขณะที่ผู้ขับขี่รถยนต์ ผู้ที่อยู่ในรถยนต์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ขับขี่ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่ขับรถ (๒) คนโดยสาร (ก) คนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้าและที่นั่งแถวตอนอื่นต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่โดยสารรถยนต์ เว้นแต่คนโดยสารที่นั่งแถวตอนอื่นนอกจากแถวตอนหน้า ไม่จำเป็นต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในกรณีที่รถยนต์นั้นอยู่ในทางเดินรถที่กำหนดความเร็วสำหรับรถยนต์นั้นส่วนบุคคลไม่เก็บแปดสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้มีมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัย และลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุในการใช้ถนน โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ขับขี่และคนโดยสารให้ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยตลอดเวลาในขณะที่ขับรถ โดยมิข้อยกเว้นให้ไม่ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยได้ในบางกรณี

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ข) คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี ห้ามนั่งแถวตอนหน้า เว้นแต่ได้จัดที่นั่งที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก หรือมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ส่วนในกรณีที่นั่งแถวตอนอื่นนอกจากแถวตอนหน้า ต้องจัดที่นั่งที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก หรือมีผู้โดยสารอื่นที่นั่งแถวตอนเดียวกันเป็นผู้ดูแล โดยผู้ดูแลนั้นต้องนั่งร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะโดยสารรถยนต์ด้วย (ค) คนโดยสารที่มีความสูงไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้า เซนติเมตร ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยแบบรัดหน้าตัก หรือมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะนั่งแถวตอนใด ในกรณีและผู้ขับขี่หรือคนโดยสารมีเหตุผลทางสุขภาพอันไม่สามารถรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งได้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง แต่บุคคลนั้นต้องมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ วิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุตามระเบียบปฏิบัติไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับผู้ที่อยู่ในรถสามล้อรถจักรยานยนต์ และรถจักรยานยนต์ประเภทรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และรถยนต์อื่นที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด”	

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๒๓/๒ และมาตรา ๑๒๓/๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	มาตรา ๑๒๓/๑ ในการใช้รถนั่งสองแถว รถบรรทุก คนโดยสารขนาดเล็กที่มีการจัดที่นั่งตามความยาวของรถ รถกึ่งกระบะ หรือรถยนต์อื่นตามที่อยู่ของการตำรวจแห่งชาติ ประกาศกำหนด หากได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้คนโดยสารที่อยู่ในรถยนต์นั้นนอกจากรถโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้า ได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยตามมาตรา ๑๒๓ (๑) การบรรทุกทุกคนโดยสาร ต้องไม่เกินจำนวนตามที่อยู่ของการตำรวจแห่งชาติ ประกาศกำหนดสำหรับรถยนต์แต่ละประเภท และการโดยสารในลักษณะที่เป็นการเสียภัยตามที่อยู่ของการตำรวจแห่งชาติ ประกาศกำหนดสำหรับรถยนต์แต่ละประเภท และ (๒) การขับรถยนต์ต้องใช้ด้วยความเร็วตามที่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนดซึ่งอาจกำหนดแยกตามประเภทรถยนต์ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินแปดสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการใช้รถบรรทุกคนโดยสารที่เป็นรถประจำทางที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามข้อบังคับกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด ในขณะที่ขนส่งคนโดยสารในเส้นทางที่ได้รับอนุญาตประกอบการขนส่ง	โดยที่รถบางประเภทไม่อาจจัดให้มีเข็มขัดนิรภัยสำหรับคนโดยสารรถคนได้ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อควบคุมการโดยสารรถบางประเภท ได้แก่ นั่งสองแถว รถบรรทุกคนโดยสารขนาดเล็กที่มีการจัดที่นั่งตามความยาวของรถ รถกึ่งกระบะ หรือรถยนต์อื่นตามที่อยู่ของการตำรวจแห่งชาติ ประกาศกำหนด เพื่อให้มีความปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในเรื่องการบรรทุกคนโดยสารและการใช้อัตราความเร็วตามที่กำหนด
มาตรา ๑๒๓/๒ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ ขับรถยนต์ในขณะที่มีคนโดยสารนั่งแถวตอนหน้าเกินสองคน หรือคนโดยแถวตอนหน้านั้นมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓		กำหนดมาตรการในการกำหนดหน้าที่ของผู้ขับขี่ ต้องควบคุมดูแลมิให้มีคนโดยสารนั่งแถวตอนหน้าเกินสองคน หรือคนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้านั้นไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับ การจัดทำร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยตามที่กำหนด

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร ห้ามมิให้ผู้ใดจัด สนับสนุน หรือส่งเสริมให้มีการแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๑๒๓/๓ ผู้ซึ่งยึดยานต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อลิตินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องแจ้งเงื่อนไขหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนด้วยวิธีการอื่น เพื่อให้คนโดยสารในรถนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๓/๑ วรรคหนึ่ง (๑) ทุกครั้งก่อนการออกรถหรือก่อนการใช้เส้นทางตามสภาพของทาง ทั้งนี้ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด” มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดแข่งรถในทาง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร ผู้ใดรวมกลุ่มหรือมีผู้สมุ่กันเในทาง พร้อมด้วยรถตั้งแต่ห้าคันขึ้นไป โดยมีกัรนต์หมายเพื่อแข่งรถในทาง หรือรถที่ใช้ในการรวมกลุ่มหรือมีผู้สมุ่กันมีการปรับแต่รงรถให้มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖ หรือมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดอันแสดงให้เห็นว่าจะทำการแข่งรถในทาง ให้ถือว่า ผู้นั้นพยายามแข่งรถในทาง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า เป็นการกระทำเพื่อการอื่น หรือตนมิได้ร่วมหรือมีส่วนรู้เห็นว่าจะมีการแข่งรถในทางนั้น” มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๔/๑ และมาตรา ๑๓๔/๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๓๔/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดจัด โฆษณา ประชาศชัักชวน หรือดำเนินการด้วยวิธีการใดเพื่อให้มีการแข่งรถในทาง โดยไม่ได้รับอนุญาต	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดหน้าที่ของผู้ซึ่งยึดสาธารณะหรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อลิตินจ้างต้องแจ้งเตือนให้คนโดยสารปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับกรรสร้างกัยด้วยเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งก่อนออกรถหรือก่อนการใช้เส้นทางตามสภาพของทางที่กำหนด กำหนดมาตรการควบคุมการแข่งรถในทางให้รวมถึงฐานความผิดสำหรับผู้ที่รวมกลุ่มหรือมีผู้สมุ่เพื่อการแข่งรถในทาง โดยให้ถือว่า ผู้นั้นพยายามแข่งรถในทาง เพิ่มมาตรการในการควบคุมการแข่งรถในทาง โดยปรับปรุงบทบัญญัติที่กำหนดความผิดฐานเป็นผู้จัด โฆษณา ประชาศชัักชวน หรือดำเนินการด้วยวิธีการใดเพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๔๒ หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือเจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ใช้ซึ่งหยุดรถในเมื่อ (๑) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ (๒) เห็นว่าผู้ใช้ซึ่งหรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ใช้ซึ่งฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานจราจร สั่งให้มีการทดสอบผู้ใช้ซึ่งดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับขี่หรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่ ในกรณีที่ใช้ผู้ใช้ซึ่งตามวรรคสองไม่ยอมให้ทดสอบให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจกักตัวผู้ซึ่งนั้นไว้ดำเนินการทดสอบได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณีเพื่อให้การทดสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากผู้ซึ่งยอมให้ทดสอบและผลการทดสอบปรากฏว่าไม่ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑)	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๑๓๔/๒ ผู้ได้รับคำเนิการปรับแต่กรณีให้มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๒ ไม่ว่าจะมีส่วนเงินหรือไม่ได้ตามและรถนั้นได้ถูกนำไปใช้ในการแข่งรถในทางอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ให้ถือว่า ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการแข่งรถในทางเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าจะนำรถดังกล่าวไปใช้ในการแข่งรถในทาง” มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคห้าของมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เพิ่มมาตรการในการควบคุมการแข่งขันรถในทาง โดยกำหนดฐานความผิดสำหรับผู้ที่รับดำเนินการรับแข่งรถเพื่อนำไปสู่การแข่งขันในทาง โดยให้ถือว่า ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการแข่งขันในทาง

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือ (๒) ก็ให้โดยตัวไปทันที ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น หากผู้ขับขี่นั้นยังไม่ยอมให้ทดสอบตามวรรคสามโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒) การทดสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. “การทดสอบตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๑๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ “ในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นและมีเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒) และบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการทดสอบการมีสารอยู่ในร่างกายตามวรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม แก้ไขข้อถ้อยคำให้เกิดความชัดเจนว่า การออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทดสอบปีนวรรคนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้ขับขี่อยู่ในสภาพที่สามารถให้ความยินยอมในการทดสอบได้
มาตรา ๑๓ ถ้าปรากฏว่าผู้ขับขี่นำรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖ ไปใช้ในทาง นอกจากจะต้องรับโทษตามบทบัญญัตินั้น ๆ แล้ว หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ซ่อมหรือแก้ไขรถให้ถูกต้อง	มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๓ ถ้าปรากฏว่าผู้ขับขี่ที่ผู้ใดนำรถที่มีสภาพไม่เป็นที่ถูกต้องตามบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐ ทวิ ไปใช้ในทาง ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่นั้นหยุดรถเพื่อทำการตรวจสอบ หากปรากฏว่ารถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้	เพื่อประโยชน์ในการควบคุมอุบัติเหตุอันเกิดจากการเสพยาหรือเอมมีนเมาของผู้ขับขี่ ก็หนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้แพทย์ตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ที่ได้อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการทดสอบความเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น โดยให้นำเรื่องการตรวจพิสูจน์การมีสารเสพยาหรือวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทมาใช้บังคับโดยอนุโลม ปรับปรุงมาตรการควบคุมการใช้รถที่มีสภาพไม่ถูกต้องให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับข้อเท็จจริงยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	(๑) ในกรณีที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงและหากให้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้โดยชัดแจ้ง ให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งห้ามการใช้รถ ในกรณีนี้ ผู้ขับขี่ต้องนำรถดังกล่าวให้พ้นทางเดินรถโดยเร็วที่สุด หากผู้ขับขี่ไม่ดำเนินการ ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจเคลื่อนย้ายรถนั้น โดยให้นำความในมาตรา ๕๙ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม (๒) ในกรณีที่มีสภาพไม่ถึงกับไม่ปลอดภัยในการใช้ ให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว เพื่อให้เจ้าของรถ ผู้ครอบครองรถ หรือผู้ขับขี่นำรถดังกล่าวไปซ่อมแซมหรือปรับปรุงให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและไม่เกินหกสิบวัน ตามสภาพความปลอดภัยของรถนั้น โดยในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ใช้รถได้ไปพลางก่อน สภาพของรถที่ไม่มั่นคงแข็งแรงหรืออาจเกิดอันตรายตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและอธิบดีกรมการขนส่งทางบก ร่วมกันกำหนด คำสั่งตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้ถือว่าเป็นคำสั่งของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี และให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก มาใช้บังคับกับผู้ฝ่าฝืนคำสั่งตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ด้วย”

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน “มาตรา ๑๔๓/๑ ในการออกคำสั่งตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) คำสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าพนักงานจราจรติดแผ่นป้ายคำสั่งห้ามการใช้รถในวันไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน (๒) คำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจรติดแผ่นป้ายคำสั่งระงับการใช้รถในวันไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน โดยแนมนป้ายคำสั่งดังกล่าวต้องแสดงระยะเวลาสิ้นสุดของการอนุญาตให้ใช้รถเป็นการชั่วคราวไว้ด้วย แบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดแผ่นป้ายคำสั่งตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด” มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๔๓/๒ เมื่อเจ้าพนักงานจราจรได้ออกคำสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) แล้ว ให้แจ้งไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี โดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผลข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต่อไป	กำหนดรูปแบบการออกคำสั่งห้ามใช้รถและคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว โดยให้พนักงานจราจรติดแผ่นป้ายคำสั่งไว้ที่ตัวรถในลักษณะที่เห็นได้อย่างชัดเจน กำหนดให้เจ้าพนักงานจราจรมีหน้าที่แจ้งคำสั่งห้ามใช้รถหรือระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราวไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และเมื่อมีการซ่อมแซมหรือปรับปรุงแก้ไขรถและผ่านการตรวจสอบสภาพแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้รถนั้นต่อไปได้	

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๕๔ เมื่อเจ้าของรถหรือผู้ขับขี่ได้ข้อมหรือแก้ไขรถถูกต้องตามคำสั่งหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร เจ้าพนักงานจราจร หรือผู้ตรวจการ ซึ่งสั่งตามมาตรา ๑๕๓ หรือมาตรา ๑๕๓ ทวิ แล้วให้นำรถไปให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือผู้ขับขี่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวตั้งให้มีอำนาจตรวจรถตรวจรับรอง เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่จะนำรถออกใช้ไม่ว่าได้เมื่อได้รับตรวจรับรอง การตรวจรับรองรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	เมื่อรถที่ถูกสั่งห้ามใช้รถ ตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือถูกสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) ได้มีการซ่อมแซมหรือปรับปรุงแก้ไขและผ่านการตรวจสภาพตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกแล้ว ให้นำทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตให้ใช้รถนั้นต่อไปได้ และให้ปลดป้ายคำสั่งห้ามใช้รถหรือคำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราวนั้น” มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕๔ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕	ยกเลิกมาตรา ๑๕๔ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการในเรื่องนี้โดยไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๓/๒ แล้ว
มาตรา ๑๕๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติ นอกจากความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๕๓/๑ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๖๐ ทวิ และมาตรา ๑๖๐ ตรี ให้พนักงานสอบสวนทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีความจำเป็นหรือว่ากล่าวตักเตือนได้”	มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๕ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดที่กำหนดโทษไว้ในมาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗/๑ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๐ ทวิ และมาตรา ๑๖๐ ตรี ให้พนักงานสอบสวนทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่มีความจำเป็นหรือว่ากล่าวตักเตือนได้”	เพิ่มเติมให้ความผิดฐานขับรถในขณะถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ตามมาตราการบันทึกคะแนนการขับขี่ เป็นความผิดที่พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบหรือว่ากล่าวตักเตือนได้

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๘ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๖ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๑ หรือมาตรา ๑๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท มาตรา ๑๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๙ มาตรา ๕๒ มาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงห้าร้อยบาท มาตรา ๑๕๓ ผู้ประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร โดยวิธีรถแท็กซี่ผู้ใดไม่เจอดรณ สถานที่ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติฯ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๐๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท มาตรา ๑๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๑๕๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๔๗ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท” มาตรา ๑๔๘ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท” มาตรา ๑๕๑ ... “ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท” มาตรา ๑๕๓ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท” มาตรา ๑๕๕ ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท” มาตรา ๑๕๘ ... “ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมสถานการณ์ในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดนำรถที่หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร เจ้าพนักงานจราจร หรือผู้ตรวจการได้สั่งให้เข้าของรถหรือผู้ขับขี่ชื่อหรือแก้ไขตามมาตรา ๑๕๓ หรือมาตรา ๑๕๓ ทวี ไปใช้ในทางโดยยังมิได้รับใบตรวจรับรถตามมาตรา ๑๕๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับรายวันอีกวันละห้าร้อยบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง	มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕๖ ผู้ขับขี่ผู้ใดซึ่งรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ซึ่งตามมาตรา ๑๕๒/๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๕๒/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	เพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับรถในขณะถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ซึ่งตามมาตรการบังคับที่คณะกรรมการความปลอดภัยในการขับรถ
	มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๕๖/๑ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยการใด ๆ แก่แผ่นป้ายคำสั่งห้ามทำการใช้รถตามมาตรา ๑๕๓/๑ วรรคหนึ่ง (๑) หรือแผ่นป้ายคำสั่งระงับการใช้รถชั่วคราวตามมาตรา ๑๕๓/๑ วรรคหนึ่ง (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”	กำหนดโทษสำหรับฐานความผิดการเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหาย แก่แผ่นป้ายคำสั่งห้ามการใช้รถหรือแผ่นป้ายคำสั่งระงับการใช้รถชั่วคราว
มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓ (๓) (๔) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สี่ร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท	มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปเป็นแทน มาตรา ๑๕๗ ... “ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสี่พันบาท”	ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมกับการสถานการณ์ในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๕๗/๑ ผู้ซึ่งเป็นผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานจราจร หรือผู้ตรวจการที่ให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ทวิ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการที่ให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ตริ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ฯลฯ	มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้อัตราโทษต่อไปเป็นแทน มาตรา ๑๕๗/๑ วรรคหนึ่ง ... “ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท”	ปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมการสถานการณ์ในปัจจุบัน
มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๕๘/๑ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓(๑) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ได้ซึ่งปรับในลักษณะที่ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยตามมาตรา ๔๓ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปเป็นแทน “มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับรถกบฏให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินและไม่หยุดรถเพื่อให้ความช่วยเหลือตามสมควร โดยเป็นเหตุเพิ่มโทษแก่พระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ถ้าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือตาย ผู้ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในกรณีที่เกิดจะมีค่าพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หากปรากฏว่าผู้ขับขี่ไม่ให้การช่วยเหลือตามสมควรหรือไม่แสดงตัวต่อตำรวจ ณ สถานที่เกิดเหตุตาม มาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น อีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น” มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ ในกรณีที่เกิดจะมีค่าพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และผู้ขับขี่ได้ขับรถ	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม ผู้กระทำความผิด ในกรณีที่เกิดจะมีค่าพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่	มาตรา ๑๖๐ ทวิ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้น มีกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑ ในกรณีที่เกิดจะมีค่าพิพากษาลงโทษผู้ขับขี่ในความผิดฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัสตามมาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และผู้ขับขี่ได้ขับรถ	ปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ เพิ่มโทษกรณีผู้ขับขี่ที่ขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือในระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ หรือถูกยึดใบอนุญาตขับขี่ หากฝ่าฝืนขับรถและได้กระทำโดยประมาท เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายหรือได้รับอันตรายสาหัส

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๖๐ ตี ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือพักถอนใบอนุญาตวิชาชีพ ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมิกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือพักถอนใบอนุญาตวิชาชีพ ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพของผู้นั้นมิกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือพักถอนใบอนุญาตวิชาชีพ ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพ	โดยไม่ได้รับใบอนุญาตวิชาชีพ หรือวิชาชีพในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตวิชาชีพ ถูกพักถอนใบอนุญาตวิชาชีพ หรือถูกยึดใบอนุญาตวิชาชีพ ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษลงแก่ผู้นั้นอีกก็ถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น” มาตรา ๓๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๑๖๐ ตี แห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	เพิ่มโทษสำหรับความผิดฐานขึ้นรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ในกรณีที่ถูกกระทำผิดเป็นผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถหรือ
	“ถ้าผู้กระทำผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ เป็นการขับหรือรถสาธารณะหรือรถจักรยานยนต์	เพิ่มโทษสำหรับความผิดฐานขึ้นรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ในกรณีที่ถูกกระทำผิดเป็นผู้ขับขี่หรือผู้โดยสารรถหรือ

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สาระตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือเป็นการขับขีรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าหรือการขนส่งทางบก ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ผู้กระทำความผิดที่โทษสูงกว่าที่กำหนดอีกหนึ่งในสาม” มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ ตรี/๑ มาตรา ๑๖๐ ตรี/๒ และมาตรา ๑๖๐ ตรี/๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๖๐ ตรี/๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปี นับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นไม่เกินกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ มาตรา ๑๖๐ ตรี/๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง ถ้าผู้กระทำความผิดนั้นขับขีรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดสำหรับความผิดนั้น อีกหนึ่งในสาม หากกรณีการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น
เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม	หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้า กำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขับขีรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปี นับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก เพิ่มโทษสำหรับความผิดฐานขับขีรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดซ้ำโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ หรือใบอนุญาตขับขี่ที่ถูกพักใช้หรือเพิกถอน ต้องระวางโทษสูงขึ้นอีกหนึ่งปีในสามของโทษที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากกรณีดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ให้ศาลพิพากษาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดนั้น

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๑๖๐ ตี/๓ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตี และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก มีให้ศาลออกคำสั่งโทษหรือการลงโทษความไม่บรรลุนิติภาวะให้ใช้บังคับกับผู้กระทำความผิดที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่กระทำความผิดครั้งหลัง” มาตรา ๓๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๐ เบื้องแห่งพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๖๐ เบื้อง ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๔ (๑) หากผู้กระทำความผิดมีอายุไม่เกินสิบปี เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหามีคำร้องขอต่อศาลเพื่อศาลพิจารณาวางข้อกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระวังผู้นั้น ไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก หากศาลเห็นสมควรให้มีอำนาจขอกำหนดให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองระวังผู้นั้น ไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามปีและกำหนดจำนวนเงินตามที่เห็นสมควรซึ่งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะต้องชำระต่อศาล ไม่เกินครั้งละห้าหมื่นบาท ในเมื่อผู้ขึ้นกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ถ้าผู้ขึ้นอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นนอกจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่าไม่สมควรจะเรียกบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมาวางข้อกำหนดมาตรานี้ ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่ผู้ขึ้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่า จะยอมรับข้อกำหนดทำนองที่บัญญัติไว้สำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่ผู้ขึ้นอาศัยอยู่ยอมรับข้อกำหนดเช่นว่านั้น ก็ให้ศาลมีอำนาจวางข้อกำหนดดังกล่าว	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดห้ามศาลมีโทษหรือการลงโทษหากผู้กระทำความผิดฐานข่มขืนหรือข่มขืนผู้อื่นในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก กำหนดมาตรการป้องกันกระทำความผิดฐานแข่งรถในทาง เพื่อมิให้กระทำความผิดซ้ำอีก โดยนำหลักการมาจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๒/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันหรือและกรณีการโยกย้ายในทางและการควบคุมสถานประกอบการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ถ้าผู้สมัครทำความผิดฐานแข่งรถในทางซึ่งอีกภายในระยะเวลาในข้อกำหนดให้นำมาตรา ๓๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม (๒) หากผู้กระทําความผิดอยู่ตั้งแต่สืบแบบฉบับขึ้นไป เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหา อาจมีคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาสั่งผู้กระทําความผิดดังกล่าวให้กักขังในสถานหากศาลเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้กระทําความผิดทำทัณฑ์บน โดยกำหนดจำนวนเงินไม่เกินห้าหมื่นบาทว่าผู้นั้นจะไม่กระทําความผิดฐานแข่งรถในทางซึ่งอีก ตลอดเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี และจะสั่งห้ามปรามด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ถ้าผู้กักขังพ้นนกระทำความผิดทัณฑ์บนให้นำมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม” มาตรา ๓๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๑๖๒/๑ ในกรณีที่ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้มายทพะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกเพื่อทราบ” มาตรา ๓๖ มีให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการใช้รถยนต์ที่ไม่ต้องมีเข็มขัดนิรภัยเป็นเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบ ตามประกาศซึ่งออกตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และตามประกาศซึ่งออกตามกฎกระทรวงที่ออกตาม	กำหนดให้ศาลมีหน้าที่แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ แก่นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกเพื่อทราบ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับรถที่กฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกไม่ได้บังคับให้ติดตั้งเข็มขัดนิรภัย

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นเวลาสองปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรานี้ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการผ่อนผันการนำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับไว้ที่รถยนต์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ แบบเครื่องหมายและวิธีการแสดงเครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยให้นำทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี ดำเนินการให้มีการออกและติดเครื่องหมายแสดงการผ่อนผันพร้อมกับการออกเครื่องหมายแสดงการชำระภาษีประจำปีในปีถัดจากปีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามระเบียบที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกกำหนด	มาตรา ๓๗ ให้เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถตามมาตรา ๓๖ ติดตั้งเข็มชี้ดนิรภัยสำหรับรถยนต์ดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ยังรถยนต์ตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะหรือสภาพด้านโครงสร้างทางวิศวกรรมที่ไม่สามารถติดตั้งเข็มชี้ดนิรภัยได้ และเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถนั้นประสงค์จะใช้รถยนต์ดังกล่าวต่อไปภายหลังจากพ้นกำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถมีสิทธิขออนุญาตต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี เพื่อขอรับการยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกกำหนด	กำหนดเฉพาะกาลเพื่อรองรับรถที่กฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกไม่ได้บังคับให้ติดตั้งเข็มชี้ดนิรภัย โดยให้เจ้าของรถต้องนำรถไปติดตั้งเข็มชี้ดนิรภัยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสองปี ทั้งนี้ หากโครงสร้างของรถไม่ได้ออกแบบทางวิศวกรรมเพื่อรองรับการติดตั้งเข็มชี้ดนิรภัย เจ้าของรถสามารถขอรยกเว้นจากนายทะเบียนได้ แต่ต้องใช้รถภายในเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
การขออนุญาตตามวรรคสองต้องขอล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนพ้นระยะเวลาสองปีตามวรรคหนึ่ง ถ้านายทะเบียนได้ตรวจสอบแล้ว เห็นว่า รถยนต์ที่ขอรับการยกเว้นนั้นไม่มีลักษณะหรือสภาพที่ไม่สามารถติดตั้งเข็มขัดนิรภัยได้ ให้นำนายทะเบียนมีอำนาจอนุญาตให้รถยนต์นั้นเป็นรถยนต์ที่ได้รับยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายตามมาตรานี้ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจัดให้มีเครื่องหมายสำหรับรถยนต์เพื่อแสดงว่ารถยนต์ดังกล่าวได้รับยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ เครื่องหมายดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การใช้รถยนต์ที่ได้รับการยกเว้นตามวรรคสาม ผู้ขับขี่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การใช้รถตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยให้ความยินยอมในมาตรา ๑๒๓/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการสั่งแก้ไขรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องที่ออกตามมาตรา ๑๔๓ เดิม หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ เดิม ให้คำสั่งดังกล่าวใช้บังคับได้ต่อไปได้ จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาคำสั่งแต่ต้องไม่เกิน ๖ เดือน	กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการสั่งแก้ไขรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องที่ออกตามมาตรา ๑๔๓ เดิม หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ เดิม ให้คำสั่งดังกล่าวใช้บังคับได้ต่อไปได้ จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาคำสั่งแต่ต้องไม่เกิน ๖ เดือน
มาตรา ๓๘ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท มาตรา ๓๙ บรรดาคำสั่งให้ซ่อมหรือแก้ไขรถตามมาตรา ๑๔๓ หรือคำสั่งระงับการใช้รถนั้นเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ออกไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปจนสิ้นระยะเวลาตามคำสั่งนั้น แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๓๘ ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท มาตรา ๓๙ บรรดาคำสั่งให้ซ่อมหรือแก้ไขรถตามมาตรา ๑๔๓ หรือคำสั่งระงับการใช้รถนั้นเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ออกไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีผลใช้บังคับต่อไปจนสิ้นระยะเวลาตามคำสั่งนั้น แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ย้าย ทำลาย ปิดบัง หรือกระทำให้เสียหายด้วยประการใด ๆ แก่เครื่องหมายตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรเกี่ยวกับการสั่งแก้ไขรถที่มีสภาพไม่ถูกต้องที่ออกตามมาตรา ๑๔๓ เดิม หรือมาตรา ๑๔๓ ทวิ เดิม ให้คำสั่งดังกล่าวใช้บังคับได้ต่อไปได้ จนกว่าจะสิ้นระยะเวลาคำสั่งแต่ต้องไม่เกิน ๖ เดือน

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๐ บรรดาคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ได้ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีผลใช้บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลดังต่อไปนี้ (๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแย่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานีบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ (ก) คำสั่งเกี่ยวกับการเก็บรักษาทรัพย์สินเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑ วรรคสอง ให้มีผลบังคับต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ข) คำสั่งเกี่ยวกับการทำหมั้นหรือวางข้อกำหนดไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีการวางเงินประกันหรือไม่ ตามข้อ ๒ วรรคสอง ให้มีผลบังคับต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการซื้อขายยานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ (๓) คำสั่งเกี่ยวกับการเก็บรักษาทรัพย์สินเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๒) ให้มีผลบังคับต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (๔) คำสั่งเกี่ยวกับการยึดใบอนุญาตขับขี่ ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๑) ให้มีผลบังคับต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (๕) คำสั่งเกี่ยวกับการขอรับความประพฤติของผู้ขับขี่ ตามข้อ ๑ วรรคสอง (๓) ให้มีผลบังคับต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดระยะเวลาเพื่อรองรับบรรดาคำสั่งของเจ้าหน้าที่ที่ออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๒/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการป้องกันการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแย่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานีบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๖/๒๕๕๕ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการซื้อขายยานพาหนะ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ โดยคำสั่งดังกล่าวใช้บังคับต่อไปตามระยะเวลาที่ระบุในคำสั่ง แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่ระบุไว้ในบทเฉพาะกาลดังกล่าว

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๔) คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการขนส่งทางบก หรือคำสั่งปิดกิจการขนส่งทางบกเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๓ ให้มีผลบังคับใช้ได้ต่อไปตามคำสั่งดังกล่าว แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาตรา ๔๑ บรรดาข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ กฎ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ จนกว่าจะมีข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ กฎ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ มาตรา ๔๒ การออกข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ กฎ หรือคำสั่ง ตามมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๓/๑ มาตรา ๑๒๓/๓ มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาตรา ๔๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	กำหนดระยะเวลาเพื่อรับรองกฎหมายลำดับรอง ที่ออกตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้	กำหนดระยะเวลาเพื่อเร่งรัดการออกกฎหมาย ลำดับรองตามหลักการใหม่ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน หน่วยงานภาคเครือข่าย ผู้แทนจากสถาบันการศึกษา ผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว ดังนี้

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีวิธีการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น เป็นการทั่วไป ผ่านเว็บไซต์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ www.royalthaipolice.go.th เป็นเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓ - ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒

Not'secure | royalthaipolice.go.th

คุณสมชาย นิลนิตยกุล

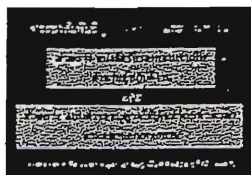
คุณสมชาย นิลนิตยกุล

คุณสมชาย นิลนิตยกุล

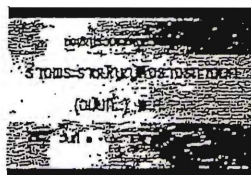
๑๒๒๒

ข่าวประชาสัมพันธ์

ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์

ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์

ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์

ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวประชาสัมพันธ์

๑๒๒๒

๑.๒ การจัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดให้มีการจัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ สโมสรตำรวจ กรุงเทพมหานคร

๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๒.๑ ทางเว็บไซต์ จำนวน ๑ ครั้ง โดยจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นการทั่วไปผ่านเว็บไซต์ www.royalthaipolice.go.th เป็นเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓ - ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ บทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย และการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๒.๒ จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ สโมสรตำรวจ กรุงเทพมหานคร

๓. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เผยแพร่ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผ่านเว็บไซต์ www.royalthaipolice.go.th หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน หน่วยงานภาค. เครือข่ายผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนทั่วไป เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็น

๓.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดให้มีการจัดประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ณ สโมสรตำรวจ กรุงเทพมหานคร โดยมี พลตำรวจเอก ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ เป็นประธาน และมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมทางหลวงชนบท ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม ผู้แทนสมาคมทนายความแห่งประเทศไทย ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้แทนสำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนบริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด ผู้แทนสถานีวิทยุพิทักษ์สันติราษฎร์ สวพ.เอฟเอ็ม ๙๑ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมราชทัณฑ์ ผู้แทนกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ผู้แทนองค์การอนามัยโลกประจำประเทศไทย ผู้จัดการแผนงานความปลอดภัยทางถนน HO-RTG ผู้แทนสำนักงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจร รองประธานสำนักงานสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุจราจร นายแพทย์วีระพันธ์ สุพรรณไชยมาตย์ ผู้แทนสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ผู้แทนมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ ผู้แทนมูลนิธิไทยโรดส์ ผู้แทนบริษัท แปซิฟิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (จส.๑๐๐) ผู้จัดการศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน เลขาธิการมูลนิธิเมาไม่ขับ และประชาชน

๔. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

๔.๑ การเปิดรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.royalthaipolice.go.th>

ตั้งแต่วันที่ ๓ - ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ มีเข้ามาเยี่ยมชมทั้งสิ้น ๕๔๐ ราย แยกเป็นดังนี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ.

(๑) การกำหนดน้ำหนักรถที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวาและข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักรถที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวายังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ตลอดจนข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวานั้น เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดเอกภาพ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเรื่องน้ำหนักรถและข้อยกเว้นของรถที่สามารถวิ่งช่องทางขวาได้ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น เป็นข้อหาสำคัญที่ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือผู้ขับขี่ที่ขับรถในลักษณะเป็นอันตรายต่อสาธารณะ มักจะถูกร้องทุกข์ดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าว แต่ปรากฏว่าข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดและบทกำหนดโทษในเรื่องนี้ ยังไม่ชัดเจนตรงตามเจตนารมณ์กฎหมาย จึงสมควรกำหนดข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดให้มีความชัดเจน และกำหนดโทษให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการป้องปรามผู้ขับขี่มิให้กระทำความผิดในลักษณะดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔๓ (๘) และร่างมาตรา ๑๕๘/๑)

(๓) ความผิดเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยยังไม่ครอบคลุมเหมาะสมในทุกกรณี โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่อาจติดตั้งเข็มขัดนิรภัยในรถบางประเภทได้ เช่น รถกระบะรถสองแถว การบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายเรื่องเข็มขัดนิรภัยได้โดยตรง เพราะเป็นรถประเภทที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามกฎหมาย แต่ในข้อเท็จจริงยังมีการบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้จำนวนมาก จึงสมควรกำหนดมาตรการและแนวทางสำหรับการใช้รถกลุ่มนี้บรรทุกคนโดยสาร โดยหากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิดและโทษตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนั้น ผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องแจ้งเตือนหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนเพื่อให้ผู้โดยสารปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเรื่องเข็มขัดนิรภัยด้วย (ร่างมาตรา ๑๒๓/๑, ร่างมาตรา ๑๒๓/๒, ร่างมาตรา ๑๒๓/๓ และร่างมาตรา ๑๕๓/๑)

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการกำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก ประเทศไทยยังไม่ได้บัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับที่นั่งสำหรับเด็ก กรณีซึ่งไม่สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยได้ ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหลักการเรื่องกำหนดที่นั่งสำหรับเด็กเป็นหลักการสำคัญที่ในหลายๆประเทศได้แก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมไว้แล้ว นอกจากนั้นเรื่องที่นั่งสำหรับเด็กยังเป็นหัวข้อสำคัญที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดเป้าหมายให้ทุกประเทศ ต้องมีกฎหมายกลางระดับชาติในเรื่องดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ จึงสมควรกำหนดการให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็กไว้เป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๒๓)

(๕) ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง และมาตรการการวางข้อกำหนดหรือทัณฑ์บนสำหรับ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน การรวมกลุ่มหรือมั่วสุม หรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่จะนำไปสู่การแข่งรถยนต์หรือจักรยานยนต์ในทาง เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดและบทลงโทษไว้ (เป็นความผิดเฉพาะเมื่อมีการแข่งรถแล้วเท่านั้น) จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๓๔ และร่างมาตรา ๑๖๐ ทวิ วรรคหนึ่ง)

นอกจากนั้น สภาพปัญหาในปัจจุบันพบว่า ผู้ที่จัด โฆษณา ประกาศ ชักชวน เพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต มีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิด เช่น การสร้างกลุ่มในโปรแกรมเฟซบุ๊ก และส่งข้อความเชิญชวนผ่านช่องทางดังกล่าว และบุคคลที่รับแต่งรถเพื่อนำรถไปแข่งในทาง เหล่านี้ล้วนเป็นผู้มีส่วนในการส่งเสริมให้บุคคลกระทำความผิดฐานแข่งรถในทางทั้งสิ้น ซึ่งปรากฏว่ายังไม่มีบทกำหนดความผิดและบทลงโทษเป็นการเฉพาะ แต่ต้องอาศัยกฎหมายอาญาในเรื่องตัวการ ผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นการยากที่จะพิสูจน์ถึงการเป็นตัวการ ผู้สนับสนุนในแต่ละกรณีได้ จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๓๔/๑ ร่างมาตรา ๑๓๔/๒ และร่างมาตรา ๑๖๐ ทวิ วรรคสอง)

อีกประการหนึ่ง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของผู้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทาง ควรต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ กำกับ ดูแล ผู้อยู่ในปกครองไม่ให้ไปกระทำความผิดอีก จึงสมควรกำหนดมาตรการเกี่ยวกับอำนาจของศาลในการวางข้อกำหนดสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง กรณีที่ผู้กระทำความผิดมีอายุไม่เกินยี่สิบปี เพื่อให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระวังผู้ผู้นั้นไม่ให้กระทำความผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดจนอำนาจศาลในการให้ผู้กระทำความผิดที่มีอายุสิบแปดปีขึ้นไปทำทัณฑ์บนว่าผู้นั้นจะไม่กระทำความผิดซ้ำอีก (มาตรา ๑๖๐ เบญจ)

(๖) มาตรการในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ ในกฎหมายปัจจุบัน กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ โดยใช้เงื่อนไขที่ต้องให้ความยินยอมของผู้ขับขี่ที่จะรับการตรวจ เจ้าหน้าที่จึงจะสามารถดำเนินการไว้ โดยกำหนดบทสันนิษฐานในกรณีผู้ขับขี่ไม่ให้ความยินยอมไว้ แต่ปรากฏว่าในกรณีที่ผู้ขับขี่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น หมดสติเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ ยังไม่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะให้ พนักงานสอบสวน หรือแพทย์ มีอำนาจที่จะตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของบุคคลที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมดังกล่าวไว้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานและส่งผลต่อการพิจารณาพิพากษาคดีอุบัติเหตุที่จำเป็นต้องใช้ผลการตรวจพิสูจน์ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดมาเป็นหลักฐาน ในการพิพากษาคดี จึงสมควรกำหนดเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานสอบสวน ให้มีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้ (เพื่อตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือการตรวจสอบการมีสารเสพติดในร่างกาย) (ร่างมาตรา ๔๓ ทวิ/๑, ร่างมาตรา ๑๔๒ และร่างมาตรา ๑๔๒ วรรคหก)

(๗) มาตรการการสั่งห้ามใช้รถ และการตรวจสภาพรถ มาตรการเกี่ยวกับรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรงตามมาตรา ๖ หรือรถที่มีเครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ผุ่น คว้น ละอองเคมี ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ยังขาดกลไกการตรวจสอบ สภาพบังคับ ที่จะบังคับใช้กฎหมายเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรแก้ไข ปรับปรุง มาตรการในเรื่องคำสั่งห้ามใช้รถ ระยะเวลาของคำสั่ง แบบ ตำแหน่งและวิธีการติดคำสั่ง การตรวจสภาพรถของนายทะเบียน และกำหนดความผิดและโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการทำลาย ทำให้เสียหายต่อป้ายคำสั่งห้ามใช้รถไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๔๓, ร่างมาตรา ๑๔๓/๑, ร่างมาตรา ๑๔๓/๒, ร่างมาตรา ๑๔๕, ร่างมาตรา ๑๕๖/๑ และร่างมาตรา ๑๖๒/๑)

(๘) ความผิดเกี่ยวกับการขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ผู้ขับขี่ที่ขับรถในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถอันเนื่องมาจากการถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถจนหมด หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เพราะกระทำผิดร้ายแรง ตามมาตรา ๑๔๒/๑ หรือมาตรา ๑๔๒/๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๖๒ นั้น ยังไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำผิดไว้โดยเฉพาะ จึงสมควรกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่กระทำผิดในกรณีดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๕๖)

(๙) ความผิดในลักษณะ อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นกรณีที่เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วผู้ขับขี่ไม่แสดงตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ (หรือชนแล้วหนี) ได้กำหนดอัตราโทษของความผิดสำหรับผู้ขับขี่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) และการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) นั้นเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตายกรณีเช่นนี้ ผู้ขับขี่นั้นจะต้องรับโทษสูงขึ้น ดังนั้น หากผู้ขับขี่กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายในทันทีแล้วหลบหนีไป กรณีนี้ผู้ขับขี่ดังกล่าวจะไม่ต้องด้วยบทบัญญัติให้เพิ่มโทษตามกฎหมายปัจจุบันนี้แต่อย่างใด (เพราะการหลบหนีไม่ได้เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย) ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ขับขี่เมื่อก่อให้เกิดอุบัติเหตุแล้วหลบหนี และให้ผู้ขับขี่เกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่ได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ และไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ โดยที่ไม่ต้องคำนึงว่าการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตายหรือไม่ ดังนั้นบทบัญญัติในปัจจุบันกำหนดแต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง)

(๑๐) ความผิดของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ และได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา ในเรื่องประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่นั้นเป็นผู้ที่กฎหมายห้ามขับรถ เพราะขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในการขับรถ หากมาขับขี่แล้วก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ สมควรที่จะเพิ่มเติมโทษของผู้กระทำผิดดังกล่าว เพราะปัจจุบัน ผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่จะมีโทษเพิ่มเติม เพียงจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ ที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ อัตราโทษที่ได้รับแทบไม่มีความแตกต่างกัน

จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑ หรือมาตรา ๓๐๐ โดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย (ร่างมาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑)

(๑๑) ความผิดเกี่ยวกับขับรถในขณะเมาสุราหรือเมาของอย่างอื่น สถิติการเสียชีวิตและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในถนนของประเทศไทยพบว่า ข้อหาความผิดที่เป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสียดังกล่าว คือ ข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา ซึ่งปรากฏว่าบทกำหนดโทษที่ใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังขาดประสิทธิภาพในการป้องปรามผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะกรณีผู้กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีผู้ขับขี่ที่ได้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา แม้จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีตัดสินคดีโดยศาลแล้ว แต่ยังคงกลับมากระทำความผิดเป็นจำนวนมาก จึงสมควรกำหนดบทลงโทษของผู้ขับขี่ที่กระทำความผิดซ้ำในข้อหาขับรถในขณะเมาสุราไว้โดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๖๐ ตรี/๒ และร่างมาตรา ๑๖๐ ตรี/๓)

กรณีผู้กระทำความผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา เป็นผู้ที่ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือเป็นการขับขี่รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สมควรเพิ่มโทษของผู้ขับขี่กลุ่มนี้ไว้เป็นการเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๖๐ ตรีวรรคห้า)

นอกจากนี้ผู้ที่กระทำความผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา บางส่วนพบว่า เป็นผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ แต่ปรากฏว่าโทษดังกล่าวมีอัตราโทษเพียงจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำความผิดข้อหาขับรถในขณะเมาสุราที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ ได้รับโทษไม่แตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำความผิดในข้อหาเมาสุรา โดยที่ขณะกระทำความผิดไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย (ร่างมาตรา ๑๖๐ ตรี วรรคสอง)

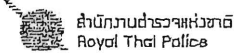
(๑๒) การแก้ไขอัตราโทษปรับในกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ให้มีความสอดคล้องกับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และเนื่องจากความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ส่วนใหญ่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ สมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๔๗, ร่างมาตรา ๑๔๘, ร่างมาตรา ๑๔๘, ร่างมาตรา ๑๕๐, ร่างมาตรา ๑๕๑, ร่างมาตรา ๑๕๒, ร่างมาตรา ๑๕๓, ร่างมาตรา ๑๕๓/๑, ร่างมาตรา ๑๕๔, ร่างมาตรา ๑๕๕, ร่างมาตรา ๑๕๗, ร่างมาตรา ๑๕๗/๑ และร่างมาตรา ๑๕๘,)

บทลงโทษการรับผิดกรณีผิด

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๕) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๖) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๗) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๘) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๙) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๒๐) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ

* * * * *

กรมการขนส่งทางบก

รับฟังความคิดเห็น จากประชาชนผู้ถือใบอนุญาตจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ...

ท่าน ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมและตรวจตราจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ...

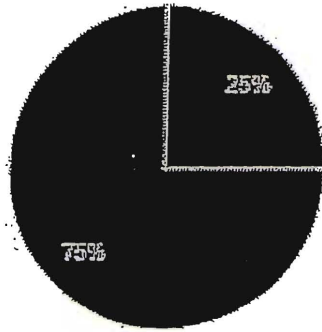
ชื่อ
 พยานผู้ถือ
 ๑๕) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๖) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๗) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๘) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๑๙) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ
 ๒๐) ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายจราจร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ... หรือ

* * * * *

* * * * *

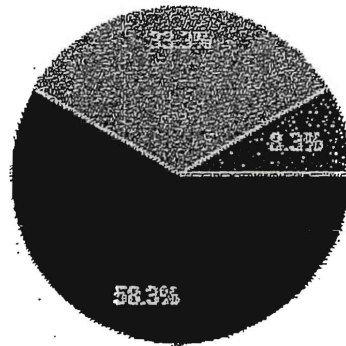
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ความเห็น

๑) แยกตามเพศ

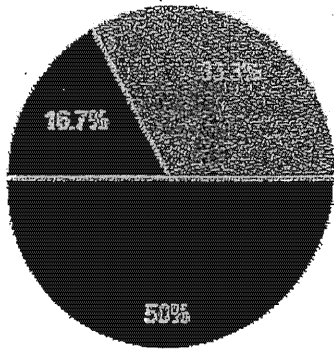
- ชาย
- หญิง

๒) แยกตามระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าประถมศึกษา
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- ปริญญาเอก

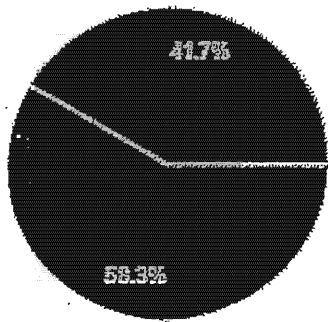
๓) แยกตามอาชีพ

- รับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานราชการ
- เอกชน
- อาชีพอิสระ

ส่วนที่ ๒ ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

ท่านเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. หรือไม่

- เห็นด้วย
- ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก (กรณมาแสดงความคิดเห็นในช่วงตัวเลือกรอื่น ๆ)

ส่วนที่ ๓ ประเด็นอื่น ๆ

- ช่วยแก้กฎหมายให้มอเตอร์ไซด์ วิ่ง ช่องกลางได้ที่มี ๒ ช่องการจราจรขึ้นไป และสามารถใช้ช่องทางด่วนบนถนนวิภาวดีรังสิตถนนบางนาตราดสามารถขึ้นสะพานข้ามแยกต่าง ๆ สะพานข้ามแม่น้ำ ด้วยเช่น ภูมิพล ๑ ๒

- ควรยกเลิกเปอร์เซ็นต์ใบสั่ง

- แก้ไขแต่กฎหมายจราจร แต่ไม่ยอมแก้ไขให้เป็นไปตามหลักสากล ประเทศอื่นรถจักรยานยนต์เขาขึ้นทางด่วนกันแล้วประเทศเรายังมาเถียงกันทะเลากันเรื่องจักรยานยนต์ขึ้นสะพานลงอุโมงค์อยู่เลย รถจักรยานยนต์ปัจจุบันความเร็วไม่ต่ำเหมือนในอดีตแล้วกรุณาคำนี้ถึงประโยชน์ส่วนรวมด้วย

- อยากให้เจ้าหน้าที่จราจร เอาใจใส่ต่อภาวะการจราจรบ้าง มิใช่มุ่งหวังแต่ผลประโยชน์ การกวดขันวินัยจราจร ควรทำควบคู่ไปกับการดูแลการสัญจรของประชาชน มิใช่มุ่งแต่กวดขันวินัยจราจร แต่ไม่สนใจการสัญจรของประชาชนทำให้เกิดการติดขัด และที่สำคัญ อยากให้ยกเลิกส่วนแบ่งค่าปรับ ควรจะนำเงินค่าปรับที่ได้มานำเข้าเป็นเงินแผ่นดินทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดค่าครหา ว่าเจ้าหน้าที่ กวดขันวินัยจราจร เพราะมุ่งหวัง

ในส่วนแบ่งค่าปรับ หากทำได้ท่านจะกวตขันอย่างไร ประชาชนก็จะมีข้อสงสัย เพราะเจ้าหน้าที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อเงินรางวัลค่าปรับนั้น ๆ ขอฝากไว้เพียงเท่านี้ครับ

- การปรับเป็นมาตรการการปลายเหตุ ต้นเหตุคือการปลูกจิตสำนึกควรให้ตำรวจมีหน้าที่ร่วมกับองค์กรอื่นในการปลูกจิตสำนึกในการขับขี่

- ควรยกเลิกส่วนแบ่งนำจับจากใบสั่ง เพราะจะทำให้ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ตรงไปตรงมา เพราะหวังเงินในส่วนดังกล่าวได้ รวมถึง ปชช. จะมองเจ้าหน้าที่ในทางแง่ลบจากการออกปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จร.

- ควรทำอะไรให้ตรงไปตรงมา เจ้าหน้าที่ทำผิดควรได้รับโทษ ๒ เท่าของประชาชน

- อุโมงค์หรือสะพาน ก็ควรอนุญาตจักรยานยนต์ลงหรือขึ้นได้ แต่เน้นหนักๆว่าห้ามแข่งหรือปาดซ้ายปาดขวาก็ว่าไป อุบัติเหตุมักเกิดจากขับเร็วแล้วปาดในอุโมงค์ ฟุ้งออกไปไม่ระวัง ไม่ชำนาญทางในอุโมงค์หรือสะพานก็แหกโค้งตาย

- ขอให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ทุกนายที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความทุ่มเท ไม่รังแก เอาเปรียบ ปชช. ขอให้เป็นที่พึงให้กับปชช.อย่างแท้จริงครับ

- กราบเรียนท่านผู้ที่เกี่ยวข้อง ช่วยลงพื้นที่จริงโดยใช้พาหนะชนิดต่าง ๆ กัน ในช่วงเวลาต่าง ๆ โดยที่ไม่ต้องแจ้งให้อำนวยความสะดวกเป็นพิเศษ และท่านจะเห็นสภาพความเป็นจริงว่าเป็นเช่นไร

๑. รถจักรยานยนต์ ยุคนี้มีความจุกระบอกสูบและแรงม้าที่มาก ซึ่งบางคันที่วางขายตามท้องตลาดมีแรงม้าที่มากกว่ารถยนต์ น่าจะมีการจดทะเบียนแบ่งประเภทรถจักรยานยนต์ และประเภทใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยรถยนต์ที่มีความจุกระบอกสูบตั้งแต่ ๔๐๐cc ขึ้นไปควรเก็บภาษีในอีกอัตราหนึ่ง และกำหนดให้ไม่ต้องขับขี่ชิดขอบทางด้านซ้าย สามารถขับได้เหมือนรถยนต์ ขึ้นทางพิเศษได้ทั้งทางลอยฟ้าและทางเรียบ

๒. รถจักรยานยนต์ทุกคันควรขึ้นสะพาน ลอดอุโมงค์ ทุกจุดในกรุงเทพมหานครได้ เพราะความเท่าเทียมเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมือง

๓. หยุดตั้งด่านในเวลาเร่งด่วน เพราะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจราจรติดขัด

๔. บังคับใช้กฎหมายกับผู้ขับขี่รถยนต์ที่ขอบ ปาด เบียด หรือขับรถไรรมารายท อย่างเคร่งครัด

๕. นอกจากบังคับใช้กฎหมายกับรถที่ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กำหนดแล้ว ควรบังคับใช้กฎหมายกับผู้โชตนนที่ขับขี่ช้า และแช่อยู่ช่องจราจรด้านขวาด้วย เพราะบุคคลประเภทนี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การจราจรติดขัด

- ตัดกถ้องแทนการตั้งด่าน

- ควรแก้ไขปรับปรุงกฎจราจรและกฎกระทรวงต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการจราจรในปัจจุบัน

- ปราบปรามพวกเด็กแว้นให้สิ้นซาก แบบจริงจัง มีกฎหมายรองรับให้ชัดเจน ในการลงโทษพวกเด็กแบบนี้และให้ราบจำ

- ในการร่าง พรบ.จราจรทางบก ควรมีการประชาสัมพันธ์ ตามสื่อต่าง ๆ ให้ทราบโดยทั่วถึง และควรให้มีภาคประชาชนเข้าร่วมด้วย เพื่อทราบข้อมูลทุกมิติ

- ใครจอดรถบนถนนสาธารณะ ยึดรถได้

- ควรปรับเปลี่ยนวิธีที่ต่างไปแต่ผลลัพธ์เหมือนกัน ที่ช่วยให้ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ดูดีขึ้น

- อยากให้รถจักรยานยนต์ วิ่งได้มากกว่าช่องทางด้านซ้ายสุด เพราะบางครั้งช่องทางด้านซ้าย ไม่เหมาะแก่การขับขี่ เช่น พื้นผิวขรุขระ หลุม ฝาเท้า มีรถจอดเยอะ มีรถโดยสารประจำทางวิ่ง มีรถเข้า/ออกซอย

- ตั้งศาลจราจร ขึ้นมาตัดเส้นความมืดชัดเจน เพิ่มช่องทางต่อผู้แก่ประชาชน ตำรวจซึ่งกระทำผิดชัดเจน พิสูจน์ทราบได้ต้องออกจากราชการไม่ใช่แค่โยกย้าย ผู้ใดปรับปร่าประชาชนเพื่อส่วนแบ่งจราจรต้องออกจากราชการไว้ก่อน ช่องทางต่อผู้ของประชาชนต้องเข้าถึงได้ อย่าแบ่งชนชั้นวรรณะ ระหว่างชาวสี่ล้อกับ๒ล้อ เพราะจะทำให้ อยู่ด้วยกันไม่ได้ เสียภาษีเหมือนกัน ควรใช้ พรบ๒๕๒๒ เข้ามากำหนด ขึ้นสะพาน ลงอุโมงค์ได้ มิใช่ เห็นต่างแล้วเป็นช่องว่างในการเขียนใบสั่ง

- ควรจะมองรถจักรยานยนต์สองล้อว่าเป็นรถที่สิทธิใช้ท้องถนนได้เหมือนรถประเภทอื่นทั่วไป

- ควรปรับอัตราค่าปรับให้เหมาะสม

- ผู้ขับขี่ยานยนต์ควรมีสิทธิใช้สะพานข้ามทางแยกได้และกำหนดให้เดินรถช่องซ้ายเท่านั้นเวลาใช้ข้ามทางแยก

- อยากให้การบัญญัติกฎหมายสอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคมปัจจุบัน

- อบรม ตำรวจจราจร ให้แน่น กฎหมายมากกว่านี้

- ควรแก้ไขให้ใช้ช่องจราจรตามความเร็วของรถ มากกว่าการแยกตามประเภทรถ เนื่องจาก หลายๆ ประเทศที่ใช้ระบบนี้ มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุน้อยกว่าไทยทั้งสิ้น

- การทำหน้าที่ของจราจรที่เน้นสร้างความปลอดภัย การกวาดชั้น หรืออำนวยความสะดวก มากกว่าการจับ ปรับ

- ยกเลิกตั้งด่าน ตามสะพานและทางโค้ง ทางแยก ในซอย

- เรื่องการข้ามสะพานหรือลงอุโมงค์ แทนที่จะจำกัดประเภทรถผมว่าจำกัดความเร็วดีกว่าครับ การห้ามขึ้นหรือลง ควรจะเป็นเวลากลางคืนครับ เพราะกลางวันรถมันติดครับ

- ขอเสนอให้ยกเลิกส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์ค่าปรับให้ผู้จับกุม และอื่นๆ โดยให้ค่าปรับเข้าหลวง๑๐๐% เพื่อความเป็นธรรมแก่ประชาชนที่อาจถูกจับกุมโดยการยึดข้อหาให้ ถ้าท่านต้องการปรับใช้ประชาชนโดยบริสุทธิ์ใจ ควรแก้ข้อดังกล่าวอย่างเร่งด่วน

- อยากให้ยกเลิกส่วนแบ่งค่าปรับ

- น่าจะสอบถามผู้ใช้รถว่าต้องการแก้ไขมาตราอะไรบ้างไม่ใช่อยากแก้อะไรก็แก้

- ปรับเปลี่ยนการให้มอเตอร์ไซค์วิ่งซ้ายอย่างเดียวใหม่กับขึ้นสะพานและอุโมงค์ใหม่

- ยกเลิกส่วนแบ่งค่าปรับ และเปรียบเทียบให้เห็นความเป็นจริงในการใช้รถใช้ถนนให้เทียบเท่ากับ

มาตรฐานสากล

- ต้องรอให้มีรัฐบาลที่มาจากประชาชน และมีฝ่ายค้าน ถ่วงดุลอำนาจ ในการตรวจสอบ ชักค้ำ ชักถาม ตำรวจที่ขอแก้ไข พรบ. นี้ก่อน เพราะถ้า พรบ. นี้ออกมาโดยไม่มีตรวจสอบจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะไม่มีภาคประชาสังคม ประชาชน ตัวแทนประชาชน ในการมีส่วนร่วมในการขอแก้ไข ไม่มีการถ่วงดุลอำนาจ จะทำให้ประชาชนเดือดร้อน และไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก พรบ. นี้

- ผมใช้รถทั้งมอเตอร์ไซค์และรถยนต์ จึงเห็นความไม่เท่าเทียมกันของกฎหมายที่ปฏิบัติต่อรถทั้งสองประเภท อยากให้แก้กฎหมายให้เป็นอย่างสากล ให้มอเตอร์ไซค์มีสิทธิ ใช้ช่องทางจราจรได้เท่ารถยนต์ ใช้สะพานและอุโมงค์ได้เหมือนกัน และกำหนดความเร็วตามเลนที่ใช้ตัวอย่างเช่น เลนซ้ายไม่เกิน๖๐ เลนกลาง๘๐ เลนขวา

๕๐ เพื่อความปลอดภัย ของรถทุกประเภท และจะเป็นมาตรฐานความเร็วเดียวกันเพราะกฎหมายที่เป็นอยู่มันฝืนธรรมชาติการใช้รถมอเตอร์ไซด์มาก ๆ ทำให้ส่วนใหญ่ทำตามกฎหมายไม่ได้ แล้วเลยกลายเป็นพวกชอบทำผิดกฎหมายโดยปริยาย นี่เป็นความเหลื่อมล้ำในสังคมอีกแบบหนึ่ง ซึ่งควรแก้ไขมาตั้งนานแล้ว ไม่ควรมองเป็นเรื่องเล็กมองเป็นคนชั้นสองที่ปล่อยประเลงอีกต่อไป

- รัฐควรส่งเสริมให้คนใช้มอเตอร์ไซด์เยอะๆด้วยซ้ำไป เพื่อแก้ปัญหารถติด แต่ดันแก้กฎหมายให้คนไม่อยากใช้จยย.เข้าไปอีก รองไปคิดดูแล้วกันนะครับ ผাগถึงผู้มีอำนาจด้วย

- อยากให้งานจราจรเน้นการอำนวยความสะดวกมากกว่าเน้นการจับกุม แต่ไม่ได้หมายถึงการละเว้นการจับกุมนะครับ

- อุโมงค์และสะพานรถทุกชนิดควรใช้ร่วมกันไม่ควรห้าม

- ปฏิบัติต่อรถเล็กรถใหญ่เท่าเทียมกัน

- จะเพิ่มโทษเขาไม่ควรเสียค่าปรับเยอะ. เช่นหนักดีติดคุก เบาก็รายงานตัว บำเพ็ญประโยชน์ตามโทษหนักเบา

- ควรแบ่งอำนาจให้ท้องถิ่นดูแล

- สมควรยกเลิกคำว่าดุลยพินิจของเจ้าพนักงาน ในกรณีที่เจ้าพนักงานมีส่วนได้เสีย ในกรณีนั้น ๆ อย่างเช่นงานจราจร ส่วนแบ่งเงินค่าปรับมีควรมี ควรอบรมเจ้าหน้าที่จราจรด้วยเกี่ยวกับการออกใบสั่งและ พ.ร.บ.จราจร ข้อกฎหมายจราจร ในทุก ๆ ๓ เดือน

- ไม่ควรมีการदानลอย(दानผิดกฎหมาย)เนื่องจากไม่สร้างประโยชน์ยังสร้างปัญหากับการจราจร จุดมุ่งหมาย คดีพจนัน จุดประสงค์ของ พรบ.จราจร หรือตำรวจจราจร คือ #การจราจรต้องอำนวยความสะดวกการจราจรแก่ผู้สัญจรเป็นสำคัญ ไม่มุ่งจับผิด(เล็กน้อย)หวัง%ใบสั่ง ใช้ดุลพินิจเพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์พวกพ้องเป็นข้ออ้างในการใช้แรงจูงใจทำงาน (ปฏิบัติหน้าที่)

- ควรเพิ่มหน่วยงานในการ ออกตรวจจับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่กระทำความผิดโดยเป็นหน่วยงานอิสระ มีอำนาจเต็มเท่ากับ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติยกเลิกป้ายที่ห้ามมิให้ จยย. ใช้สะพานได้ เนื่องจากขัดกับ พรบ. ยกเลิกห้ามมอเตอร์ไซด์อุโมงค์และขึ้นสะพานและเรื่องอื่น ๆ

๔.๒ จัดประชุมสัมมนาเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ ณ สโมสรตำรวจ กรุงเทพมหานคร สรุปผลการรับฟังได้ ดังนี้

การรับฟังความคิดเห็นร่าง พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่.....) พ.ศ.เมื่อวันที่ ๒ ธ.ค.๖๒ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องบุญยจินดา ๑-๒ สโมสรตำรวจ ถ.วิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ

ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น

๑. แก้ไขน้ำหนักรถ ที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวา และเพิ่มเติมข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้ (มาตรา ๓๕)

๒. แก้ไของค์ประกอบความผิดในเรื่องการขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่นและกำหนดโทษให้สูงขึ้น เนื่องจากว่าเป็นข้อหาที่สำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเป็นอันตรายแก่สาธารณะ แต่องค์ประกอบความผิดยังไม่ชัดเจนจึงทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย (มาตรา ๔๓ และ มาตรา ๑๕๘/๑)

๓. กำหนดข้อยกเว้นการไม่ต้องรัดเข็มขัดนิรภัย ตลอดจนมาตรการและแนวทางสำหรับการใช้รถ สำหรับกลุ่มที่ไม่อาจติดตั้งเข็มขัดนิรภัย เช่น รถกระบะ รถสองแถวไว้โดยเฉพาะ หากไม่ปฏิบัติตามจะมีความผิด และมีโทษตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๑๒๓ , ๑๒๓/๑ , ๑๒๓/๒ , ๑๔๘ และ ๑๕๓/๑)

๔. กำหนดให้ผู้ขับขี่รถสาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร เพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ต้องแจ้งเตือนหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนด้วยวิธีอื่น เพื่อให้คนโดยสาร ปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย (มาตรา ๑๒๓/๓ และ ๑๕๓/๑)

๕. กำหนดเรื่องการจัดที่นั่งสำหรับเด็กไว้ในกฎหมาย (Car seat) เพื่อให้เป็นไปตามหลักสากล (มาตรา ๑๒๓ และ ๑๔๘)

๖. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง และเพิ่มเติมมาตรการการวางข้อกำหนด หรือทัณฑ์บนสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของการกระทำผิดเป็นเยาวชน

๗. กำหนดเพิ่มเติมให้พนักงานสอบสวน สามารถขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจได้ (มาตรา ๔๓ทวิ/๑ และ ๑๔๒/๖)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการการดำเนินการเกี่ยวกับรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง ตามมาตรา ๖ (มาตรา ๑๔๓ , ๑๔๓/๑ , ๑๔๓/๒ , ๑๕๖/๑)

๙. กำหนดความผิดและโทษของการขับรถในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ (มาตรา ๑๕๖)

๑๐. กำหนดบทเพิ่มโทษของผู้ขับขี่ที่กระทำผิดแล้วหลบหนีไม่ให้ความช่วยเหลือ (มาตรา ๑๖๐)

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทเพิ่มโทษของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่แล้วขับรถประมาททำให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย (มาตรา ๑๖๐ ทวิ/๑)

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับขับรถในขณะที่เมาสุราหรือเมาของอย่างอื่น ในกรณีที่ผู้ขับขี่กระทำความผิดซ้ำ ห้ามศาลรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษ (มาตรา ๑๖๐ ตริ)

๑๓. แก้ไขมาตราที่กำหนดอัตราโทษปรับในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ทุกมาตรา ให้มีความสอดคล้องกับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อเสนอแนะในที่ประชุม

- การตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติ หรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดหรือการตรวจสอบการมีสารเสพติดในร่างกาย ควรเพิ่มอำนาจกรณีแพทย์เจาะเลือด และการเบิกค่าใช้จ่ายในการเจาะเลือด ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติตกลงกับกระทรวงการคลังให้สามารถเบิกได้ทันที ทั้งนี้ควรบัญญัติไว้ในตัวบทกฎหมาย
- การนั่งรถยนต์ในเบาะนั่งด้านหลังคนขับรถ กฎหมายควรกำหนดให้ทุกคนทุกรายต้องคาดเข็มขัดนิรภัย
- การรัดเข็มขัดนิรภัยไม่ควรกำหนดเฉพาะรถที่ใช้ความเร็วเกิน ๘๐ กม./ชม. ขึ้นไป แต่ควรกำหนดให้รัดเข็มขัดนิรภัยในทุกกรณี
 - ตั้งข้อสังเกตกรณีมาตรา ๑๒๓/๒ ควรใช้ข้อความว่าผู้โดยสารหรือผู้ขับขี่
 - เสนอให้ความคิดเห็นว่า การแข่งรถในทางสาธารณะ กรณีมีบิลทลงโทษเจ้าของร้านผู้ตกแต่งรถจะต้องรับผิดชอบ ทั้งนี้หากทราบว่ารถคันที่ถูกดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าวตกแต่งมาจากร้านใด ให้เจ้าของร้านร่วมรับผิดชอบในฐานะความผิดเป็นผู้สนับสนุนทันที โดยไม่ต้องพิสูจน์ เนื่องจากทราบอยู่แล้วว่ารถตกแต่งมาจากร้านใด
 - เสนอให้ความคิดเห็นว่า การจำกัดความเร็ว ๘๐ กม./ชม. ควรพิจารณาประเภท/ชนิดของรถอีกทั้งให้คำนึงถึงจำนวน CC ของรถ เพื่อจำกัดความเร็วและบัญญัติไว้เป็นกฎหมาย
 - เสนอให้ความคิดเห็นกรณีการแข่งรถในทางสาธารณะว่า หากผู้กระทำความผิดเป็นเด็กหรือเยาวชนบิดา มารดา ผู้ปกครอง ต้องร่วมรับผิดชอบ ทั้งนี้จะในฐานะตัวการหรือผู้สนับสนุนก็แล้วแต่
 - เสนอให้ความคิดเห็นกรณีมาตรา ๑๕๒ ในเรื่องความผิดฐานในข้อหาขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดตาม พ.ร.บ.จราจรทางบก ซึ่งมีอัตราโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท นั้น ควรกำหนดให้มีการเพิ่มโทษให้เท่ากับ พ.ร.บ.ขนส่งทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ และ พ.ร.บ.ทางหลวงฯ ซึ่งกำหนดโทษในการเปรียบเทียบไว้จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ให้เท่ากันทุกฉบับ ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดกฎหมายหลายบท โดยควรกำหนดโทษกรณีดังกล่าวไว้ในกฎหมายเท่ากันทุกฉบับ โดยไม่ลักลั่นในบทกำหนดโทษ
 - เสนอให้ความคิดเห็นว่าการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือไม่อาจสามารถให้ความยินยอมในการตรวจพิสูจน์ได้ ควรกำหนดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน เพื่อปิดประเด็นข้อต่อสู้ในชั้นพิจารณาคดีชั้นศาล เนื่องจากปัจจุบัน ผบ.ตร. ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้
 - เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตตามมาตรา ๗ กรณีกำหนดให้คนโดยสารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๓๕ ซม. จะต้องรัดเข็มขัดนิรภัยโดยตลอดไม่ว่าจะนั่งตอนใดของตัวรถ ทั้งนี้ได้ใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณากำหนดกรณีดังกล่าว
 - เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตกรณี มิให้ศาลรอกำหนดโทษนั้น ดูเหมือนว่าเป็นการบังคับดุลยพินิจของศาล ทั้งนี้ ในความผิดอื่นไม่ได้มีการบังคับดุลยพินิจของศาลแต่อย่างใด
 - เสนอให้ความคิดเห็นกรณีผู้กระทำความผิดที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ไม่ต้องรับผิดนั้นจะมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความลักลั่น/เลื่อมล้ำหรือไม่ เนื่องจากปัจจุบันผู้กระทำความผิดที่มีอายุดังกล่าวมีวุฒิภาวะเทียบเท่ากับบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว อาจแก้ไขกรณีอายุเป็นไม่ถึง ๒๐ ปี
 - เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๑๒๓ (๒)(ก)(ข) กรณีคนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน ๖ ปี และคนโดยสารที่มีความสูงไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้าเซนติเมตร ยังไม่ครอบคลุมนัก ในเรื่องของความปลอดภัย

- เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๑๒๓(๑) กรณีผู้ขับขี่ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่ขับขี่รถ กับความเร็วของรถ เนื่องจากไม่มีข้อมูลของงานวิชาการมารองรับ จึงต้องให้ความสำคัญ ยกตัวอย่างเช่น การรัดเข็มขัดจะต้องรัดตลอดเวลา รวมถึงขณะที่รถหยุดนิ่งอยู่กับที่ ก็จำเป็นต้องรัดเข็มขัดนิรภัยด้วยเช่นกัน เนื่องจากหากมีรถมาชนด้านท้ายหรือจากด้านหลัง จะทำให้ไม่ได้รับบาดเจ็บ

- เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตกรณีที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กว่า หากผู้ใช้รถใช้ถนนมีกำลังในการซื้อรถ น่าเชื่อว่าจะต้องมีกำลังซื้อที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กด้วย ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัย

- เสนอให้ความคิดเห็นกรณีผู้ขับขี่รถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน จะต้องกำหนดค่าปรับที่เปรียบเทียบในจำนวนที่สูงมากพอที่จะป้องปรามไม่ให้เกิดการฝ่าฝืนหรือกระทำความผิด

- เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุของรถจักรยานยนต์ ควรมีการกำหนดมาตรการการเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือป้องกันเด็กที่โดยสารมากับรถจักรยานยนต์ด้วย

- เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรา ๓๕ กรณีกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ถูกจำกัดให้ไปอยู่รวมกลุ่มเดียวกับผู้ขับขี่รถบรรทุกหรือรถขนาดใหญ่ที่ถูกจำกัดความเร็ว ๖๐ กม./ชม. และกฎหมายกำหนดให้เดินรถช่องซ้ายสุด ซึ่งช่องทางดังกล่าวเป็นช่องทางที่มีอุปสรรคต่อการเดินรถ เช่น ฝาท่อ รถประจำทางที่จอดรับส่งผู้โดยสาร ทั้งนี้ควรตัดกลุ่มผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ออกจากกลุ่มของรถบรรทุก เนื่องจากปัจจุบันรถจักรยานยนต์เป็นรถที่ไม่ใช่รถที่มีความเร็วต่ำเหมือนในอดีต

- เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๓๔ เดิมซึ่งมี (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แต่ร่าง พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่.....) พ.ศ..... เหลือเพียง (๑)(๓) และ (๔)

- เสนอให้ความคิดเห็นและพิจารณาบทบทในมาตรา ๔๓(๖) กรณีห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถคร่อมหรือทับเส้นหรือแนวแบ่งช่องเดินรถ เว้นแต่เมื่อเปลี่ยนช่องเดินรถ เลี้ยวรถ หรือกลับรถ เนื่องจากในเขตกรุงเทพมหานครเป็นเขตเมืองที่มีการจราจรที่ติดขัดในอันดับต้นของโลก

- เสนอให้ความคิดเห็นในมาตรา ๓๖ และ ๓๗ ซึ่งมีลักษณะบทเฉพาะกาล ที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขการติดตั้งเข็มขัดนิรภัย ซึ่งรถกลุ่มนี้ไม่มีศักยภาพในการติดตั้งได้ โดยอาจเพิ่มระยะเวลาในการติดตั้งเป็น ๓ ปี

- เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตในมาตรา ๓๕ กรณีควรบัญญัติกฎหมายไว้สำหรับรองรับกรณีการสร้างหรือเพิ่มช่องทางเดินรถเฉพาะสำหรับรถจักรยานยนต์โดยห้ามมิให้รถชนิดอื่นเข้ามาใช้ทางดังกล่าวได้

- เสนอให้ความคิดเห็นและตั้งข้อสังเกตในเรื่องของผู้ขับขี่รถในขณะที่เมาสุรา บทบัญญัติของกฎหมายยังถือว่าเป็นความประมาท แต่ควรบัญญัติให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดที่จัดอยู่ในประเภทร้ายแรง

- เสนอให้ความคิดเห็นเห็นว่า กรณีผู้ขับขี่รถในขณะที่เมาสุราแล้วเป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย กฎหมายควรบัญญัติกำหนดให้บุคคลดังกล่าวต้องตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์

- เสนอให้ความคิดเห็นและเสนอแนะว่าควรเพิ่มโทษกรณีผู้ขับขี่รถในขณะที่เมาสุราและเป็นสาเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย จากเดิมกำหนดโทษไว้ ๑๐ ปี เป็น ๑๒-๑๕ ปี

- เสนอให้ความคิดเห็นกรณีเด็กหรือเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ หากกระทำความผิดในข้อหาขับขี่รถในขณะที่เมาสุรา ให้ถือว่าผู้ประกอบการหรือร้านค้าที่จำหน่ายสุราให้กับเด็กหรือเยาวชนดังกล่าวมีความผิดด้วย โดยให้บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. จราจรทางบกฯ

- เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ มาตรา ๓๕ กรณีให้นำรถจักรยานยนต์ออกจากมาตรานี้ เนื่องจากเป็นรถคนละประเภทกับรถบรรทุกขนาดใหญ่ ซึ่งมีจุดอับ/จุดที่ไม่สามารถในการมองเห็น เนื่องจากหาก

รถจักรยานยนต์ขับขี่ในช่องทางเดินรถด้านซ้ายสุด มักจะพบกับอุปสรรคในการขับขี่ ไม่ว่าจะเป็นทราย น้ำ อีกรั้งที่มีการขับขี่ตามรถบรรทุกที่อยู่ด้านหน้าจะทำให้เกิดการปิดบังทัศนวิสัยในการขับขี่

- เสนอให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการขับขี่ เห็นควรให้รถทุกชนิดสามารถขับขี่ในช่องทางเดินรถด้านขวาสุดได้

- เสนอให้ความคิดเห็นกรณีการขับขี่รถจักรยานยนต์แล้วมีคนโดยสารเป็นเด็ก ควรกำหนดมาตรการในเรื่องความปลอดภัยในกฎหมายฉบับนี้เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่เด็กด้วย อีกรั้งการบังคับใช้กฎหมายจะต้องมีความเข้มงวดในการปฏิบัติบังคับใช้

- เสนอให้ความคิดเห็นกรณีผู้ขับขี่รถที่ไม่มีใบอนุญาตซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชนจนจนคนจนเสียชีวิต ควรกำหนดโทษให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย

- เสนอให้บัญญัติเป็นกฎหมายในกรณีเงินรางวัลนำจับที่ถูกนำส่งเข้าท้องถิ่น ควรกำหนดหรือบัญญัติให้ชัดเจนว่าจะต้องคืนกลับมาในกิจการของสถานีตำรวจ/หรือหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายในจำนวนเท่าใด

๕. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ข้อขัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

-ไม่มี-

๖. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำผลการรับฟังความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามขั้นตอนการเสนอร่างกฎหมายต่อไป

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในเรื่อง ยุทธศาสตร์ความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (แผนระยะ ๕ ปี)

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศในเรื่อง.....

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

๑.๑.๑ การกำหนดน้ำหนักบรรทุกที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวาและข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันเกี่ยวกับการกำหนดน้ำหนักบรรทุกที่ยกเว้นให้วิ่งช่องทางขวายังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ตลอดจนข้อยกเว้นของการให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวานั้น เกิดปัญหาในการตีความและการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดเอกภาพ จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงเรื่องน้ำหนักบรรทุกและข้อยกเว้นของรถที่สามารถวิ่งช่องทางขวาได้

๑.๑.๒ ความผิดเกี่ยวกับการขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น เป็นข้อหาสำคัญที่ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือผู้ขับขี่ที่ขับรถในลักษณะเป็นอันตรายต่อสาธารณะ มักจะถูกร้องทุกข์ดำเนินคดีในข้อหาดังกล่าว แต่ปรากฏว่าข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดและบทกำหนดโทษในเรื่องนี้ ยังไม่ชัดเจนตรงตามเจตนารมณ์กฎหมาย จึงสมควรกำหนดข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบความผิดให้มีความชัดเจนและกำหนดโทษให้สูงขึ้น เพื่อเป็นการป้องปรามผู้ขับขี่มิให้กระทำผิดในลักษณะดังกล่าว

๑.๑.๓ ความผิดเกี่ยวกับเข้มขันนิรภัย กฎหมายเกี่ยวกับการใช้เข็มขัดนิรภัยยังไม่ครอบคลุมเหมาะสม ในทุกกรณี โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่อาจติดตั้งเข็มขัดนิรภัยในรถบางประเภทได้ เช่น รถกระบะ รถสองแถว การบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายเรื่องเข็มขัดนิรภัยได้โดยตรง เพราะเป็นรถประเภทที่ไม่ต้องติดตั้งเข็มขัดนิรภัยตามกฎหมาย แต่ในข้อเท็จจริงยังมีการบรรทุกคนโดยสารในรถกลุ่มนี้จำนวนมาก จึงสมควรกำหนดมาตรการและแนวทางสำหรับการใช้รถกลุ่มนี้บรรทุกคนโดยสาร โดยหากไม่ปฏิบัติตาม จะมีความผิดและโทษตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนั้น ผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องแจ้งเตือนหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนเพื่อให้ผู้โดยสารปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเรื่องเข็มขัดนิรภัยด้วย

๑.๑.๔ ความผิดเกี่ยวกับการกำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก ประเทศไทยยังไม่ได้บัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับที่นั่งสำหรับเด็ก กรณีซึ่งไม่สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยได้ ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งหลักการเรื่องกำหนดที่นั่งสำหรับเด็กเป็นหลักการสำคัญที่ในหลายๆประเทศได้แก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมไว้แล้ว นอกจากนี้เรื่องที่นั่งสำหรับเด็กยังเป็นหัวข้อสำคัญที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดเป้าหมายให้ทุกประเทศ ต้องมีกฎหมายกลางระดับชาติในเรื่องดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ จึงสมควรกำหนดการให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็กไว้เป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

๑.๑.๕ ความผิดเกี่ยวกับการแข่งรถในทาง และมาตรการการวางข้อกำหนดหรือทัณฑ์บนสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน การรวมกลุ่มหรือมีว่สม หรือจัดให้มีการรวมกลุ่มหรือมีว่สมในลักษณะหรือโดยพฤติการณ์ที่จะนำไปสู่การแข่งรถยนต์หรือจักรยานยนต์ในทาง เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญและขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดความผิดและบทลงโทษไว้ (เป็นความผิดเฉพาะเมื่อมีการแข่งรถแล้วเท่านั้น) จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

นอกจากนั้น สภาพปัญหาในปัจจุบันพบว่า ผู้ที่จัด โฆษณา ประกาศ ชักชวน เพื่อให้มีการแข่งรถในทางโดยไม่ได้รับอนุญาต มีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดความผิด เช่น การสร้างกลุ่มในโปรแกรมเฟซบุ๊ก และส่งข้อความเชิญชวนผ่านช่องทางดังกล่าว และบุคคลที่รับแต่งรถเพื่อให้นำรถไปแข่งในทาง เหล่านี้ล้วนเป็นผู้มีส่วนในการส่งเสริมให้บุคคลกระทำผิดฐานแข่งรถในทางทั้งสิ้น ซึ่งปรากฏว่ายังไม่มีบทกำหนดความผิดและบทลงโทษเป็นการเฉพาะ แต่ต้องอาศัยกฎหมายอาญาในเรื่องตัวการ ผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นการยากที่จะพิสูจน์ถึงการเป็นตัวการผู้สนับสนุนในแต่ละกรณีได้ จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดและมีบทกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ

อีกประการหนึ่ง บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ของผู้กระทำผิดฐานแข่งรถในทาง ควรต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ กำกับ ดูแล ผู้อยู่ในปกครองไม่ให้ไปกระทำผิดอีก, จึงสมควรกำหนดมาตรการเกี่ยวกับอำนาจของศาลในการวางข้อกำหนดสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง กรณีที่ผู้กระทำผิดมีอายุไม่เกินยี่สิบปี เพื่อให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ระวังผู้ผู้นั้นไม่ให้กระทำผิดฐานแข่งรถในทางซ้ำอีก ตลอดจนอำนาจศาลในการให้ผู้กระทำผิดที่มีอายุสิบแปดปีขึ้นไปทำทัณฑ์บนว่าผู้นั้นจะไม่กระทำผิดซ้ำอีก

๑.๑.๖ มาตรการในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ ในกฎหมายปัจจุบันกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ โดยใช้เงื่อนไขที่ต้องให้ความยินยอมของผู้ขับขี่ที่จะรับการตรวจเจ้าหน้าที่จึงจะสามารถดำเนินการไว้ โดยกำหนดบทสันนิฐานในกรณีผู้ขับขี่ไม่ให้ความยินยอมไว้ แต่ปรากฏว่าในกรณีที่ผู้ขับขี่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น หมดสติเนื่องจากประสบอุบัติเหตุ ยังไม่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะให้ พนักงานสอบสวน หรือแพทย์ มีอำนาจที่จะตรวจสอบปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของบุคคลที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมดังกล่าวไว้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานและส่งผลต่อการพิจารณาพิพากษาคดีอุบัติเหตุที่จำเป็นต้องใช้ผลการตรวจพิสูจน์ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดมาเป็นหลักฐาน ในการพิพากษาคดี จึงสมควรกำหนดเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานสอบสวน ให้มีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์ผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้ (เพื่อตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด หรือการตรวจสอบการมีสารเสพติดในร่างกาย)

๑.๑.๗ มาตรการการสั่งห้ามใช้รถ และการตรวจสภาพรถ มาตรการเกี่ยวกับรถที่มีสภาพไม่มั่นคง แข็งแรงตามมาตรา ๖ หรือรถที่มีเครื่องยนต์ก่อให้เกิดก๊าซ ฝุ่น ควัน ละอองเคมี ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ

จรรยาทางบก พ.ศ.๒๕๖๒ ยังขาดกลไกการตรวจสอบ สภาพบังคับ ที่จะบังคับใช้กฎหมายเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรแก้ไข ปรับปรุง มาตรการในเรื่องคำสั่งห้ามใช้รถ ระยะเวลาของคำสั่ง แบบตำแหน่งและวิธีการติดคำสั่ง การตรวจสอบสภาพรถของนายทะเบียน และกำหนดความผิดและโทษสำหรับการกระทำที่เป็นการทำลาย ทำให้เสียหายต่อป้ายคำสั่งห้ามใช้รถไว้โดยเฉพาะ

๑.๑.๘ ความผิดเกี่ยวกับการขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ ผู้ขับขี่ที่ขับรถในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถอันเนื่องมาจากการถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถจนหมด หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่เพราะกระทำผิดร้ายแรง ตามมาตรา ๑๔๒/๑.หรือมาตรา ๑๔๒/๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติจรรยาทางบก (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๖๒ นั้น ยังไม่มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำผิดไว้โดยเฉพาะ จึงสมควรกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่กระทำผิดในกรณีดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ

๑.๑.๙ ความผิดในลักษณะ อุบัติเหตุ ซึ่งเป็นกรณีที่เมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้วผู้ขับขี่ไม่แสดงตัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจรรยาทางบก พ.ศ.๒๕๖๒ (หรือชนแล้วหนี) ได้กำหนดอัตราโทษของความผิดสำหรับผู้ขับขี่ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) และการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ (หลบหนี) นั้นเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย กรณีเช่นนี้ ผู้ขับขี่นั้นจะต้องรับโทษสูงขึ้น ดังนั้น หากผู้ขับขี่กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตายในทันทีแล้วหลบหนีไป กรณีนี้ผู้ขับขี่ดังกล่าวจะไม่ต้องด้วยบทบัญญัติให้เพิ่มโทษตามกฎหมายปัจจุบันนี้แต่อย่างใด (เพราะการหลบหนีไม่ได้เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย) ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ขับขี่เมื่อก่อให้เกิดอุบัติเหตุแล้วหลบหนี และให้ผู้ขับขี่เกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้ขับขี่ที่ได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ และไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ โดยที่ไม่ต้องคำนึงว่าการที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๘ จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตายหรือไม่ ดังที่บทบัญญัติในปัจจุบันกำหนดแต่อย่างใด

๑.๑.๑๐ ความผิดของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ และได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญาในเรื่องประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่นั้นเป็นผู้ที่กฎหมายห้ามขับรถ เพราะขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในการขับรถ หากมาขับขี่แล้วก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ สมควรที่จะเพิ่มเติมโทษของผู้กระทำผิดดังกล่าว เพราะปัจจุบัน ผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่จะมีโทษเพิ่มเติม เพียงจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ ที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ อัตราโทษที่ได้รับแทบไม่มีความแตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๑ หรือมาตรา ๓๐๐ โดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย

๑.๑.๑๑ ความผิดเกี่ยวกับขับรถในขณะเมาสุราหรือเมาของอย่างอื่น สถิติการเสียชีวิตและการได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในถนนของประเทศไทยพบว่า ข้อหาความผิดที่เป็นสาเหตุสำคัญของการสูญเสียดังกล่าว คือ ข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา ซึ่งปรากฏว่าบทกำหนดโทษที่ใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา หรือของเมาอย่างอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ยังขาดประสิทธิภาพในการป้องปรามผู้กระทำผิด โดยเฉพาะกรณีผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีผู้ขับขี่ที่ได้กระทำผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา แม้จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาพิพากษาตัดสินคดีโดยศาลแล้ว แต่ยังคงกลับมากระทำความผิดเป็นจำนวนมาก จึงสมควรกำหนดบทลงโทษของผู้ขับขี่ที่กระทำผิดซ้ำในข้อหาขับรถในขณะเมาสุราไว้โดยเฉพาะ

กรณีนี้ที่ผู้กระทำผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา เป็นผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือเป็นการขับขี่รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สมควรเพิ่มโทษของผู้ขับขี่กลุ่มนี้ไว้เป็นการเฉพาะ

นอกจากนี้ผู้ที่กระทำผิดในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา บางส่วนพบว่า เป็นผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ แต่ปรากฏว่าโทษดังกล่าวมีอัตราโทษเพียงจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ทำให้ระหว่างผู้ขับขี่ที่กระทำผิดข้อหาขับรถในขณะเมาสุราที่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ กับไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่ ได้รับโทษไม่แตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดบทเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดในข้อหาเมาสุรา โดยที่ขณะกระทำผิดไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่อีกส่วนหนึ่งด้วย

๑.๑.๑๒ การแก้ไขอัตราโทษปรับในกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ให้มีความสอดคล้องกับ ความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษปรับสำหรับความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และเนื่องจากความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ส่วนใหญ่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษสมควรปรับปรุงอัตราโทษปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายอาญา

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้.....

เจตนารมณ์ของร่างกฎหมาย มุ่งที่จะปรับหรือกำกับพฤติกรรมกรรมการขับขี่ของผู้ใช้รถ ตลอดจนพฤติกรรมของผู้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ขับขี่ เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะมากขึ้น เคารพกฎหมาย เมื่อพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนในประเทศไทยปฏิบัติตามกฎหมาย การเกิดอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งมีปัจจัยหลักมาจากการมีพฤติกรรมกรรมการขับขี่ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ก็จะลดน้อยหรือหมดไป สถิติการเสียชีวิตและการบาดเจ็บที่รุนแรงจากอุบัติเหตุบนถนน (อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุของประเทศไทยที่มีอัตราประมาณกว่า ๒๐,๐๐๐ ราย) จะลดลงเป็นที่ประจักษ์ ประชาชนจะมีคุณภาพชีวิตบนท้องถนนที่ดีขึ้น ปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากการเสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัสในอุบัติเหตุทางถนนจะหมดไป ประเทศไทยจะลดอัตราการเสียชีวิตของประชากรในภาพรวม อีกทั้งกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยมีจำนวนการเสียชีวิตต่อปีที่สูงมากจะหมดไป ตลอดจนการลดปัญหาการมั่วสุมของเด็กและเยาวชนในการแข่งรถในทาง นอกจากนั้นยังลดปัญหาภาวะสิ่งแวดล้อม และปัญหาฝุ่นมลพิษ เช่น PM ๒.๕ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร.....

เนื่องจากประชาชนจะมีคุณภาพชีวิตบนท้องถนนที่ดีขึ้น ปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากการเสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัสในอุบัติเหตุทางถนนจะหมดไป ประเทศไทยจะลดอัตราการเสียชีวิตของประชากรในภาพรวม อีกทั้งกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยมีจำนวนการเสียชีวิตต่อปีที่สูงมากจะหมดไป ตลอดจนการลดปัญหาการมั่วสุมของเด็กและเยาวชนในการแข่งรถในทาง นอกจากนั้นยังลดปัญหาภาวะสิ่งแวดล้อม และปัญหาฝุ่นมลพิษ เช่น PM ๒.๕ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. แก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร.....

- ไม่มี-

๓.๒ ต่างประเทศแก้ไขปัญหานี้อย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่
อย่างไร.....

- ไม่มี-

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร.....

มีบทบัญญัติบางประการที่จำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง.....

ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

(ก) ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมาย

(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) กรมการขนส่งทางบก

(๓) ศาลยุติธรรม

(ข) ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

(๔) ประชาชนทั่วไป

๖.๑.๑ มีการกำหนดการกระทำที่เป็นความผิดและมีโทษทางอาญา รวมถึงมาตรการในตรวจพิสูจน์
ต่อบุคคลเพื่อเก็บพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ อันอาจเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในร่างกายตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๘ และ ๒๙

๖.๑.๒ มีการกำหนดมาตรการที่อาจกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สิน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗ เช่น
การสั่งห้ามใช้รถ

๖.๑.๓ มีการบงก้าหนดที่อาจจำกัดเสรีภาพในการเดินทาง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ เช่น
การจำกัดความเร็วของการขับรถบางประเภท หรือกำหนดการใช้ทางของรถบางประเภท

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร.....

เนื่องจากการจำกัดสิทธิเสรีภาพตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และสอดคล้องต่อหลักนิติธรรม
ไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ของบุคคลแต่อย่างใด ซึ่งร่างกฎหมายได้กำหนดหลักการ เหตุผลและเจตนารมณ์ของความจำเป็นในการ

จำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้แล้ว ทั้งนี้ร่างกฎหมายดังกล่าว มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง จึงไม่จำเป็นต้องมีมาตรการป้องกัน แก้อันตราย คุ่มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร.....

๖.๓.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

เจตนารมณ์ของร่างกฎหมาย มุ่งที่จะปรับหรือกำกับพฤติกรรมการขับขี่ของผู้ใช้รถ ตลอดจนพฤติกรรมของผู้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ขับขี่ เพื่อให้มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะมากขึ้น เคารพกฎหมาย เมื่อพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนในประเทศไทยปฏิบัติตามกฎหมาย การเกิดอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งมีปัจจัยหลักมาจากการมีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ก็จะลดน้อยหรือหมดไป สถิติการเสียชีวิตและการบาดเจ็บที่รุนแรงจากอุบัติเหตุบนถนน (อัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุของประเทศไทยที่มีอัตราประมาณกว่า 20,000 ราย) จะลดลงเป็นที่ประจักษ์ ประชาชนจะมีคุณภาพชีวิตบนท้องถนนที่ดีขึ้น ปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากการเสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัสในอุบัติเหตุทางถนนจะหมดไป ประเทศไทยจะลดอัตราการเสียชีวิตของประชากรในภาพรวม อีกทั้งกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยมีจำนวนการเสียชีวิตต่อปีที่สูงมากจะหมดไป ตลอดจนการลดปัญหาการมีวุ่นวายของเด็กและเยาวชนในการแข่งรถในทาง นอกจากนี้ยังลดปัญหาภาวะสิ่งแวดล้อม และปัญหาฝุ่นมลพิษ เช่น PM 2.5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

เมื่อผู้ใช้รถใช้ถนนปฏิบัติตามกฎหมาย จะลดอัตราการเสียชีวิตและบาดเจ็บบนท้องถนนได้ รัฐและภาคเอกชน ไม่ต้องรับภาระดูแลรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่าย จากที่มีผู้บาดเจ็บ ส่วนในกรณีที่สามารถลดจำนวนผู้เสียชีวิตลงได้ นั่นถือว่าประเมินค่าทางเศรษฐกิจไม่ได้ เพราะศักยภาพของมนุษย์ย่อมสามารถใช้ความสามารถทำให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจได้จำนวนมาก

ลดปัญหาสังคม ไม่ว่าจะเป็นปัญหาสังคม อันเนื่องมาจากการเสียชีวิตและบาดเจ็บสาหัสในอุบัติเหตุทางถนน โดยเฉพาะจากผู้ขับขี่ที่ขับรถในขณะเมาสุรา แล้วชนผู้อื่นเสียชีวิตซึ่งเป็นประเด็นปัญหาของสังคมไทยมาโดยตลอด ลดปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากการมีวุ่นวายของเยาวชนที่ไปแข่งขันรถในทาง โดยการให้บิดามารดาผู้ปกครองมาจับทบทวนในการกำกับดูแล อันเป็นการส่งเสริมสถาบันครอบครัวด้วย และยังลดปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากปัญหาหมอกควันทางฝุ่นอีกส่วนหนึ่งด้วย

มาตรการห้ามใช้รถชั่วคราวสำหรับรถที่มีค่าวันดำเนินมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด จะเป็นมาตรการช่วยรัฐในการลดปัญหาฝุ่นมลพิษ ส่งผลให้การดำเนินกิจการการขนส่ง การค้าขาย การประกอบกิจการต่าง ๆ ในประเทศเป็นไปในภาวะปกติ ส่งเสริมการลงทุน นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายจราจรอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย ลดปัญหาการจราจร เมื่อการจราจรมีความสะดวกคล่องตัว ย่อมลดภาระค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ต้นทุนของภาคธุรกิจลดลง ส่งผลให้ความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยสูงขึ้น

๖.๓.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

ร่างกฎหมายฉบับนี้ ส่งเสริมให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร เจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ต้องปฏิบัติราชการในส่วนของการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มาตรการในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาพยานหลักฐานสำคัญในคดีอุบัติเหตุ เพื่อนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาลงโทษผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราได้อย่างถูกต้องครบถ้วน การนอกจากนั้นในเรื่องของความผิดเกี่ยวกับการขับรถในขณะเมาสุรา หรือขับรถโดยไม่มีใบอนุญาตขับขี่แล้วก่อให้เกิดอุบัติเหตุให้บุคคลอื่นเสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บสาหัส มีการกำหนดเพิ่มเติมโทษ รวมถึงกำหนดห้ามมิให้ศาลรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ เป็นการเสริมประสิทธิภาพในการพิจารณาพิพากษาคดีให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และปัญหาด้านความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย ซึ่งเป็นปัญหาที่ประเทศไทยถูกจัดอันดับให้อยู่ในอันดับต้น ๆ ของโลก

๖.๓.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ได้แก่

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ จะดำเนินการภายใต้กรอบของ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งจะทำให้กฎหมายมีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาวการณ์ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและสังคม

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร..... และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการหรือไม่.....

ในช่วงแรกอาจมีความยุ่งยากทั้งในส่วนของหน่วยงานรัฐผู้ปฏิบัติ เพราะมีหลักเกณฑ์ มาตรการเพิ่มเติมในหลายประเด็น แต่หน่วยงานรัฐจะสามารถดำเนินการให้ความรู้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใต้กรอบระยะเวลาในการทำกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้กลไกการบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร.....

ในส่วน of ประชาชนเองนั้น อาจจะขาดความรู้ความเข้าใจในสาระของบทบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ในช่วงแรก แต่เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ ตลอดจนเมื่อเริ่มบังคับใช้กฎหมายในช่วงแรกแล้ว จะเกิดกลไกสร้างความรับรู้ของประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และในส่วน of พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายก็มีความพร้อมที่จะประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนให้เกิดความเข้าใจในหลักกฎหมายและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องต่อไป

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย
 ในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวน.....บาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว.....อัตรา
 อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้น.....อัตรา

หลักเกณฑ์การสนับสนุนค่าใช้จ่ายประมาณ ๓๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการ
 ตรวจ ๑๐๐ รายต่อวัน ประมาณ ๑๐๐๐ บาทต่อราย ประกอบด้วย

-ค่าเจาะเลือด ๒๐๐ บาท/ตัวอย่าง .

-ค่าตรวจวิเคราะห์ผลเลือด (ค่า Lab) ๘๐๐ บาท/ตัวอย่าง

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

เนื่องจากร่างกฎหมายมีการแก้ไขกฎหมายในหลายลักษณะ จึงแยกประเด็นในการวิเคราะห์ผลกระทบ
 ออกเป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการขับขี่ และมาตรฐานความปลอดภัยต่างๆ
 ได้แก่ การแก้ไขน้ำหนักรถ และกำหนดยกเว้นให้รถบางประเภทสามารถวิ่งช่องทางขวาได้ , แก้ไขเพิ่มเติมความผิด
 เกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย , กำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก

ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลต่อผู้ขับขี่
 นอกเหนือจากบทลงโทษ ได้แก่ ให้อำนาจศาลวางข้อกำหนดหรือทัณฑ์บนสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของ
 ผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน ในข้อหาแข่งรถในทาง , มาตรการในการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ที่
 อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้ , แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการ
 การสั่งห้ามใช้รถ และการตรวจสภาพรถ มาตรการเกี่ยวกับรถที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรือรถที่มีเครื่องยนต์
 ก่อให้เกิดก๊าซ ฝุ่น ควีน ละอองเคมี

ประเด็นที่ ๓ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มบทกำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมบท
 กำหนดโทษขึ้นใหม่ ได้แก่ เพิ่มเติมบทกำหนดความผิดและโทษในการรวมกลุ่มหรือมั่วสุมแข่งรถในทาง , เพิ่มเติม
 บทกำหนดความผิดและโทษความผิดเกี่ยวกับการขับรถในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ , เพิ่มเติมบทกำหนด
 ความผิดและโทษในความผิด ลักษณะ อุบัติเหตุ ; เพิ่มเติมบทกำหนดความผิดและโทษของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับ
 ใบอนุญาตขับขี่และได้กระทำผิดตามกฎหมายอาญาในเรื่องประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับ
 อันตรายสาหัส , เพิ่มเติมอัตราโทษ ของผู้กระทำผิดซ้ำในข้อหา ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือเมาของอย่างอื่น , เพิ่มเติม
 อัตราโทษของความผิดเกี่ยวกับการขับรถโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อื่น

ประเด็นที่ ๔ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มอัตราระวางโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วย
จรรยาบรรณกึ่งระบบ

ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) ประเด็นที่ ๑ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติเกี่ยวกับเงื่อนไขการขับขี่ และมาตรฐานความปลอดภัยต่างๆ	การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวกับการขับขี่และมาตรฐานความปลอดภัยต่างๆ จะส่งผลทางบวก ทำให้การขับขี่มีความปลอดภัยมากขึ้น เพราะกฎหมายจะกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องสูงขึ้น เช่น การกำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก เป็นกฎหมายที่หลายประเทศ ได้มีกฎหมายเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว และเป็นหัวข้อสำคัญที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดเป้าหมายให้ทุกประเทศๆ ต้องมีกฎหมายกลางระดับชาติในเรื่องดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศนั้นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ ดังนั้น การมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าวจะทำให้ กฎหมายสารบัญญัติว่าด้วยการจราจรทางบก มีความเป็นสากล การแก้ไขเรื่องน้ำหนักรถ เป็นการแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ทำให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกัน และผลของกฎหมายจะทำให้สามารถป้องกันอุบัติเหตุ และ/หรือป้องกันการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น ตร. มีภาระในการจัดการอุบัติเหตุทางถนนลดน้อยลง	การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องเข็มขัดนิรภัย และการยกเว้นรถบางประเภทที่ผู้โดยสารไม่ต้องรัดเข็มขัดนิรภัย ต้องอาศัยการออกกฎหมายลำดับรองในหลายประเด็นในช่วงแรกอาจทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายมีความยากลำบากในการตรวจจับ เพราะกฎหมายกำหนดแยกประเภทของการใช้เข็มขัดนิรภัย และการยกเว้นไว้ รายละเอียดที่ค่อนข้างซับซ้อน ผู้ปฏิบัติต้องใช้ข้อมูลประกอบในการพิจารณาว่ารถคันดังกล่าวกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเข็มขัดนิรภัยหรือไม่
ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลต่อผู้ขับขี่ นอกเหนือจากบทลงโทษ	การกำหนดมาตรการบางอย่างเพิ่มเติมตลอดจนแก้ไขมาตรการเดิมที่ขาดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติให้มีความเหมาะสมกับบริบทของกฎหมายและสังคมในปัจจุบัน เพิ่มเติมกลไกในส่วนที่ขาด ซึ่งทำให้การใช้มาตรการต่างๆ ที่ผ่านมายังไม่สัมฤทธิ์ผล เช่น การตรวจวัดแอลกอฮอล์ของผู้ที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ หรือ การห้ามใช้รถที่มีควันดำ	มาตรการบางอย่าง อาจกระทบประชาชน และทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกไม่พอใจหรือขัดข้อง ในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานจราจร จึงอาจเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายในช่วงแรก นอกจากนั้น การเพิ่มเติมมาตรการขึ้นใหม่ อาจส่งผลต่อปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน

ประเด็นที่ ๓ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มบทกำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมบทกำหนดโทษขึ้นใหม่	เป็นต้น โดยเฉพาะในเรื่องความผิดซ้ำรถ ในขณะที่เมาสุรา เป็นสาเหตุหลักในการเกิดอุบัติเหตุของประเทศไทย กลไกของกฎหมายที่ผ่านมายังมีช่องว่างในการปฏิบัติงาน ดังนั้นการแก้ไขกฎหมายในส่วนนี้ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น กรณีซ้ำรถในขณะที่เมาสุรา ผู้ขับขี่ในทุกกรณีจะถูกตรวจพิสูจน์ปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดเหมือนกัน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาพยานหลักฐานในคดี ส่งผลให้สามารถดำเนินคดีกับผู้ขับขี่ที่กระทำผิดให้ได้รับโทษตามกฎหมาย และทำให้ประชาชนเคารพกฎหมาย การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวกับการเพิ่มบทกำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมบทกำหนดโทษขึ้นใหม่นั้น ส่งผลให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง บังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีช่องว่างของกฎหมาย ผู้ที่กระทำผิดในลักษณะที่มีอันตรายต่อผู้ใช้รถใช้ถนน จะมีความผิด และความผิดนั้นมีอัตราโทษที่ได้สัดส่วน ประชาชนเกิดความเกรงกลัว เกิดการเคารพกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายของ ตร. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การกระทำผิดตามกฎหมายจรรยาบรรณน้อยลง	รวมถึงส่งผลกระทบต่องบประมาณในการดำเนินการ การเพิ่มเติมความผิดขึ้นใหม่ และเพิ่มเติมอัตราโทษ ในบางความผิด อาจส่งผลต่อแนวทางการปฏิบัติงานของ ตร. ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดในช่วงแรก
ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
ประเด็นที่ ๔ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มอัตราระวางโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทั้งระบบ	การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มอัตราระวางโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทั้งระบบ เป็นการปรับอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน สอดคล้องกับความผิดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา การเพิ่มอัตราโทษดังกล่าวจะทำให้ประชาชนตระหนักถึงผลร้ายของการ	การเพิ่มอัตราโทษปรับ อาจส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะอาจเข้าใจว่าที่เพิ่มอัตราโทษปรับเพราะประสงค์ต่อเงินรางวัลค่าปรับกฎหมายจราจรที่สูงขึ้น

	ฝ่าฝืนกฎจราจรมากขึ้น ทำให้เกิดความตระหนักและกระทำผิดกฎจราจรน้อยลง ตร. สามารถบังคับใช้กฎหมายจราจรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
(๒) <u>กรมการขนส่งทางบก (ขบ.)</u> ประเด็นที่ ๑ การแก้ไขเพิ่มเติม สารบัญญัติที่เกี่ยวกับเงื่อนไข การขับขี่ และมาตรฐานความปลอดภัย พลอดภัยต่างๆ	การแก้ไขน้ำหนักรถ เป็นการแก้ไขให้จำนวน น้ำหนักให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ซึ่งกรมการขนส่งทางบกเป็นหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบกฎหมาย ทำให้กฎหมายทั้งสอง ฉบับสอดคล้องกัน แก้ไขเพิ่มเติมความผิด เกี่ยวกับเข็มขัดนิรภัย และกำหนดให้ใช้ที่นั่ง สำหรับเด็ก เป็นการสร้างความปลอดภัย กำหนดมาตรฐานของรถยนต์ ทำให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตขับรถได้รับความปลอดภัยจากการ ขับขี่มากขึ้น	การแก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเรื่อง เข็มขัดนิรภัย มีบางประเด็นที่ส่งผล กระทบต่อการกำหนดมาตรฐานรถยนต์ ของ ขบ. และมีหลักการใหม่ ที่อาจเพิ่ม ภาระหน้าที่ของ ขบ. ที่จะต้องตรวจ รถยนต์บางกรณีเพื่อขอยกเว้นไม่ต้องใช้ เข็มขัดนิรภัย
ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติม สารบัญญัติที่เกี่ยวกับมาตรการ ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาล ต่อผู้ขับขี่ นอกเหนือจาก บทลงโทษ	แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการการสั่งห้ามใช้รถ และ การตรวจสภาพรถ มาตรการเกี่ยวกับรถที่มี สภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรือรถที่มีเครื่องยนต์ ก่อให้เกิดก๊าซ ผุ่นควัน ละอองเคมี โดยกำหนดให้ ขบ. เป็นผู้ทำหน้าที่ตรวจสภาพรถที่มีการแก้ไข ปรับปรุง แทน ตร. เป็นการสอดคล้องกับ บทบาทหน้าที่ของ ขบ. ในการควบคุมมาตรฐาน ของรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก	แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการ โดยกำหนดให้ ขบ. เป็นผู้ทำหน้าที่ตรวจสภาพรถที่มีการ แก้ไขปรับปรุงที่ เจ้าพนักงานจราจรสั่ง ห้ามใช้นั้น อาจเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ ของ ขบ.
ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
ประเด็นที่ ๓ การแก้ไขเพิ่มเติม สารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มบท กำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือ เพิ่มเติมบทกำหนดโทษขึ้นใหม่	การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติ ในส่วนเพิ่มเติม บทกำหนดความผิดและโทษของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้ รับใบอนุญาตขับขี่ และได้กระทำผิดตาม กฎหมายอาญาในเรื่องประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่น ถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส จะ ส่งผลให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวและให้ ความสำคัญกับเรื่องสิทธิในการได้รับใบอนุญาต ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ทำให้ ประชาชนเข้าสู่ระบบการขอใบอนุญาตขับรถ	การเพิ่มเติมบทกำหนดโทษดังกล่าว อาจ ทำให้ประชาชนจำนวนมาก ต้องการมี ใบอนุญาตขับรถ เพราะเกรงกลัวต่อโทษที่ สูงขึ้นตามกฎหมาย ส่งผลให้ปริมาณงาน ในเรื่องงานทะเบียนใบอนุญาตขับรถมี จำนวนมากขึ้น การออกใบอนุญาตขับรถ ของนายทะเบียนอาจไม่เพียงพอต่อ ปริมาณประชาชนที่ต้องการ

ประเด็นที่ ๔ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มอัตราวางโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทั้งระบบ	มากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนในภาพรวมมีมาตรฐานการขับรถมากขึ้น ผลกระทบโดยอ้อมคือ ประชาชนมีความเคารพกฎหมายจราจรมากขึ้น ย่อมส่งผลให้ประชาชนเคารพกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ขบ. ด้วย	ขบ. อาจต้องพิจารณาแก้ไขกฎหมายปรับปรุงอัตราโทษปรับในบางฐานความผิด โดยเฉพาะอัตราโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ให้มีความสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก
(๓) สำนักงานศาลยุติธรรม (ศย.) ประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวกับมาตรการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลต่อผู้ขับขี่ นอกเหนือบทลงโทษ	การให้อำนาจศาลวางข้อกำหนดหรือทัณฑ์บนสำหรับบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำผิดที่เป็นเยาวชน ในข้อหาแข่งรถในทาง ทำให้ ศาลมีบทบาทในการสร้างความปลอดภัยบนถนน ผ่านกลไกของความผิดฐานแข่งรถในทาง ศาลใช้ข้อกำหนดหรือทัณฑ์บนได้ โดยมีกลไกกฎหมายรองรับ อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น ในเรื่องของการตรวจปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ขับขี่ที่อยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจนไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบได้นั้น ทำให้ศาลจะมีพยานหลักฐานสำคัญในคดี (ปริมาณแอลกอฮอล์) ไม่ว่าจะ เป็น คดีอุบัติเหตุที่ผู้ขับขี่เสียชีวิต หรือได้รับอันตรายสาหัส (ซึ่งที่ผ่านมาไม่มีผลตรวจแอลกอฮอล์เป็นหลักฐานในการพิจารณา) จะมีพยานหลักฐานสำคัญในการพิจารณาตัดสินคดีอุบัติเหตุ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ศาลมีภาระหน้าที่ในการติดตามเงื่อนไขตามข้อกำหนดหรือทัณฑ์บน รวมถึงเจ้าหน้าที่ของ ศย. ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการตามกลไกดังกล่าว อันอาจเป็นการเพิ่มภาระงาน

ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
ประเด็นที่ ๓ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มบทกำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมบทกำหนดโทษขึ้นใหม่	บทกำหนดใน มาตรา ๑๖๐ ตรี/๓ “ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๐ ตรี (ขับรถในขณะที่เมาสุรา) และได้กระทำความผิดซ้ำอีกภายในสองปีนับแต่วันที่กระทำความผิดครั้งแรก มิให้ศาลรอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษ” ทำให้ศาลสามารถใช้บทกฎหมายดังกล่าวเพื่อลงโทษกับผู้ขับขี่ที่กระทำความผิดซ้ำซ้อนในข้อหาขับรถในขณะที่เมาสุรา ซึ่งเป็นข้อหาสำคัญที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุและความสูญเสียของสังคมไทย ได้อย่างเข้มข้นและมีประสิทธิภาพ ประชาชนเคารพกฎหมายมากขึ้น การทำผิดในข้อหา ขับรถในขณะที่เมาสุราจะลดลงอย่างเป็นที่ประจักษ์	เป็นกฎหมายที่กำหนดศาลห้ามใช้ดุลยพินิจในการรอกำหนดโทษหรือรอกำหนดโทษ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับหลักความเป็นอิสระของศาล
ประเด็นที่ ๔ (๔) ประชาชน ประเด็นที่ ๑ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการขับขี่ และมาตรฐานความปลอดภัยต่างๆ	ร่างกฎหมายโดยส่วนใหญ่ เป็นการกำหนดเพิ่มเติมในมาตรฐานความปลอดภัย ในการดำเนินการขับขี่ เช่น การกำหนดให้ใช้ที่นั่งสำหรับเด็ก เป็นกฎหมายที่หลายๆประเทศ ได้มีกฎหมายเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว และเป็นหัวข้อสำคัญที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนด	เนื่องจากเป็นกฎหมายที่กำหนดการกระทำที่เป็นความผิดและกำหนดบทลงโทษ ดังนั้น สารบัญญัติที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่จึงกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก เป้าหมายให้ทุกประเทศ ต้องมีกฎหมายกลางระดับชาติในเรื่องดังกล่าวบังคับใช้ในประเทศนั้นๆ ภายในปี พ.ศ.๒๕๗๓ หรือในเรื่องการกำหนดการขับขี่ของรถที่ไม่สามารถติดตั้งเข็มขัดนิรภัย หรือรถกระบะที่ต้องบรรทุกทุกคนโดยสารด้านหลังกระบะ ได้มีกฎหมายกำหนดความเร็วของการขับขี่ และประเภทถนนที่จะขับขี่รถดังกล่าว โดยมุ่งเน้นถึงเรื่องความปลอดภัยทางถนนเป็นหลักและผลของกฎหมาย	ผลกระทบทางลบ

ประเด็นที่ ๒ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติที่เกี่ยวกับมาตรการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลต่อผู้ขับขี่ นอกเหนือจากบทลงโทษ	จะทำให้สามารถป้องกันอุบัติเหตุ และ/หรือป้องกันการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้น การกำหนดมาตรการ เช่น การตรวจวัดแอลกอฮอล์ของผู้ที่อยู่ในภาวะที่ไม่อาจให้ความยินยอมได้ ทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในคดีอย่างเท่าเทียม เพราะรัฐสามารถแสวงหาพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือ มาตรการการห้ามใช้รถที่มีควันดำ ที่มีรายละเอียดขั้นตอนมากขึ้น ผลจะทำให้รถที่กระทำผิดก่อกมลภาวะ จะถูกห้ามใช้รถ และต้องไปปรับปรุงสภาพให้มีความเหมาะสมเสียก่อน อันจะเป็นการแก้ไขปัญหาภาวะสิ่งแวดล้อมและปัญหาฝุ่นมลพิษ เช่น PM 2.5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกลไกอื่นๆ ก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุมพฤติกรรมของผู้ขับขี่ให้มีความปลอดภัย ส่งผลให้สังคมไทยมีความปลอดภัยทางถนนในภาพรวมที่ดีขึ้น	มีมาตรการที่กระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพิ่มเติมขึ้น ซึ่งอาจทำให้ประชาชนที่ขาดความเข้าใจของเจตนารมณ์กฎหมาย เกิดความรู้สึกต่อต้านกฎหมายในมาตรการเหล่านี้ได้
ประเด็นที่ ๓ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มบทกำหนดโทษที่มีอยู่เดิม หรือเพิ่มเติมบทกำหนดโทษขึ้นใหม่	ประชาชนเคารพกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนจะได้รับการลงโทษและมีโทษที่ได้สัดส่วนกับความผิด ส่งผลให้ผู้ขับขี่กระทำผิดกฎหมายจราจรน้อยลง สังคมไทยมีความปลอดภัยทางถนนในภาพรวมที่ดีขึ้น	การกำหนดความผิด และกำหนดบทลงโทษเพิ่มเติม จึงกระทบสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้นกว่ากฎหมายเดิม
ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	ผลกระทบทางบวก	ผลกระทบทางลบ
ประเด็นที่ ๔ การแก้ไขเพิ่มเติมสารบัญญัติอันเป็นการเพิ่มอัตราระวางโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทั้งระบบ	ประชาชนเคารพกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากการกระทำผิดจะมีอัตราโทษปรับที่สูงขึ้นกว่ากฎหมายปัจจุบัน ทำให้ประชาชนมีความยับยั้งชั่งใจที่จะกระทำผิด เพราะเกรงกลัวต่ออัตราโทษค่าปรับตามกฎหมาย ซึ่งเป็นโทษที่เหมาะสมกับบริบทสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้ขับขี่กระทำผิดกฎหมายจราจรน้อยลง สังคมไทยมีความปลอดภัยทางถนนในภาพรวมที่ดีขึ้น	ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการลงโทษในทางเศรษฐกิจที่มากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ประชาชนที่ขาดความเข้าใจของเจตนารมณ์กฎหมาย เกิดความรู้สึกต่อต้านกฎหมายในมาตรการเหล่านี้ได้

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต.....

- ไม่มีการใช้ระบบอนุญาตในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ -

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ.....

- ไม่มีการใช้ระบบระบบคณะกรรมการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา.....

เนื่องจากความผิดของผู้ขับขี่ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตขับขี่และได้กระทำความผิดตามกฎหมายอาญาในเรื่องประมาท เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส กระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม และเป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนิน กิจการทางปกครอง.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์ อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ พลตำรวจเอก

(จักรทิพย์ ชัยจินดา)

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่จัดทำรายงานนี้

๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ คณะทำงานพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกตามคำสั่งสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติที่ ๗๒๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๑

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ผู้กำกับ(สอบสวน) กลุ่มงานสอบสวน กองบังคับการตำรวจจราจร

โทร ๐๒ - ๓๕๔ - ๕๒๔๙

อีเมล webmaster.trafficpolice@gmail.com

การเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

Affairs Division

ติดต่อเรา กฎหมายและระเบียบ กลังความถี่ วารสารตำรวจ ประชาสัมพันธ์ ติดต่อเรา

ประกาศของกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ของ บช. กับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น

เปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และรายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

Affairs Division

กฎหมายและระเบียบ กลังความถี่ วารสารตำรวจ ประชาสัมพันธ์ ติดต่อเรา

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เชิญชวนหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน หน่วยงานการเมือง ข้าราชการพลเรือน ตุลาการ อัยการ ทนายความ ผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนทั่วไป ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... เพื่อให้มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑๗ ของรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมการปรับเป็นผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ฝ่ายเว็บไซต์ www.wyts@police.go.th เป็นเวลา ๑๕ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ นี้

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปอย่างสะดวก และให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงรายละเอียดการปรับเป็นผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงนำผลการรับฟังความคิดเห็น

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายที่ได้ดำเนินการแล้วเป็นเหตุต่อประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงผลกระทบของร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ต่อไป

- ท่านสามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ ที่นี่*
- รายงานผลสรุปการรับฟังความคิดเห็น
- ผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง
ของร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ลำดับ	ประเภทของกฎ และกรอบสาระสำคัญ	ผู้เสนอ/ผู้ออก	บทอาศัยอำนาจ	ระยะเวลา
๑	ประเภทของกฎ และกรอบสาระสำคัญ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องทำการตรวจพิสูจน์ ผู้ขับขี่หรือบุคคลที่อาจเป็นผู้ขับขี่ กรณีที่มีเหตุอันเชื่อได้ว่าบุคคลดังกล่าว ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา ๔๓ (๒) และบุคคลดังกล่าวอยู่ในภาวะหมดสติหรือได้รับอันตรายแก่กายจน ไม่อาจให้ความยินยอมในการตรวจสอบการมีสารอยู่ในร่างกายได้	ตช.	มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๑๔๒ วรรคหก	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๒	ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์ ตามมาตรา ๔๓ ทวิ/๑ วรรคหนึ่ง	ตช.	มาตรา ๔๓ ทวิ/๑ วรรคสาม	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๓	ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการป้องกันอันตราย ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุสำหรับคนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี คนโดยสารที่มีความสูงไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้าเซนติเมตร ผู้ขับขี่หรือคน โดยสารมีเหตุผลทางสุขภาพอันไม่สามารถสร้างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยได้	ตช.	มาตรา ๑๒๓ วรรคสาม	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๔	ประกาศกรมการขนส่งทางบก กำหนดประเภทรถยนต์ที่ไม่ต้องติดตั้ง เข็มขัดนิรภัย	ขบ.	มาตรา ๑๒๓ วรรคสี่	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๕	ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดประเภทรถยนต์ที่คน โดยสาร นอกจากที่นั่งแถวตอนหน้า ได้รับยกเว้นไม่ต้องรัดร่างกายด้วย เข็มขัดนิรภัย	ตช.	มาตรา ๑๒๓/๑ วรรคหนึ่ง	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หมายเหตุ : ระยะเวลาการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง ลำดับที่ ๑ - ๑๐ ถูกกำหนดให้ทำภายใน ๑๒๐ วัน ตามมาตรา ๔๐ ของร่างพ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ลำดับ	ประเภทของกฎ และกรอบสาระสำคัญ	ผู้เสนอ/ผู้ออก	บทอาศัยอำนาจ	ระยะเวลา
๖	ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยจำนวนการบรรทุกคนโดยสาร ลักษณะการโดยสารที่ไม่เป็นการเสี่ยงภัยสำหรับรถนั่งสองแถว รถบรรทุกคนโดยสารขนาดเล็กที่มีการจัดที่นั่งตามความยาวของรถ รถกระบะ รถกึ่งกระบะแต่ละประเภท หรือรถยนต์อื่น และการกำหนดอัตราความเร็วสำหรับรถแต่ละประเภท	ตช.	มาตรา ๑๒๓/๑ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒)	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๗	ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดวิธีการสำหรับผู้ขับขี่รถยนต์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ หรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ในการแจ้งเตือนหรือจัดให้มีการแจ้งเตือนคนโดยสารในรถนั้น ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๒๓/๑ วรรคหนึ่ง (๑) ก่อนการออกรถหรือก่อนการขึ้นเส้นทางตามสภาพของทาง	ตช.	มาตรา ๑๒๓/๓	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๘	กฎกระทรวงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดวิธีการสั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ที่ไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าฝ่าฝืนมาตรา ๔๓(๑) และ ๔๓ (๒) ว่าด้วยความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น	ตช.	มาตรา ๑๔๒ วรรคห้า	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๙	ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสภาพของรถที่ไม่มีคนนั่งและรถที่ใช้ใช้รถต่อไปอาจเกิดอันตรายได้โดยชัดแจ้ง อันเป็นผลให้เจ้าพนักงานจราจรสั่งห้ามการใช้รถได้	ตช. และ ขบ.	มาตรา ๑๔๓ วรรคสอง	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๑๐	ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดรูปแบบคำสั่งและตำแหน่งที่ติดแผ่นป้ายคำสั่งห้ามใช้รถ และ คำสั่งระงับการใช้รถเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒)	ตช.	มาตรา ๑๔๓/๑ วรรคสอง	๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

หมายเหตุ: ระยะเวลาการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง ลำดับที่ ๑ - ๑๐ ถูกกำหนดให้ทำภายใน ๑๒๐ วัน ตามมาตรา ๔๐ ของร่างพร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ลำดับ	ประเภทของกฎ และกรอบสาระสำคัญ	ผู้เสนอ/ผู้ออก	บทอาศัยอำนาจ	ระยะเวลา
๑๑	กฎกระทรวงกรมการขนส่งทางบก กำหนดแบบเครื่องหมายและวิธีการแสดงเครื่องหมายแสดงการผ่อนผันการนำใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ ไว้ที่รถยนต์	ขบ.	มาตรา ๓๖ วรรคสอง (ของร่าง พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	กำหนดระยะเวลาที่กรมการขนส่งพิจารณา
๑๒	ระเบียบกรมการขนส่งทางบก กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการออกและติดเครื่องหมายแสดงการผ่อนผัน โดยนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์หรือกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก โดยให้ดำเนินการให้มีการออกและติดเครื่องหมายแสดงการผ่อนผันพร้อมกับการออกเครื่องหมายแสดงการชำระภาษีประจำปีที่ได้จากปีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	ขบ.	มาตรา ๓๖ วรรคสอง (ของร่าง พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	กำหนดระยะเวลาที่กรมการขนส่งพิจารณา
๑๓	ระเบียบกรมการขนส่งทางบก กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตในกรณีรถยนต์ที่มีลักษณะหรือสภาพต้านโครงสร้างทางวิศวกรรมที่ไม่สามารถติดตั้งเข็มขัดนิรภัยได้ และเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถนั้นประสงค์จะใช้รถยนต์ดังกล่าว ให้เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถมีสิทธิขออนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อขอรับการยกเว้นมิให้นำใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ	ขบ.	มาตรา ๓๗ วรรคสอง (ของร่าง พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	กำหนดระยะเวลาที่กรมการขนส่งพิจารณา
๑๔	กฎกระทรวงกรมการขนส่งทางบก กำหนดแบบเครื่องหมายและวิธีการแสดงเครื่องหมายสำหรับรถยนต์เพื่อแสดงว่ารถยนต์ดังกล่าวได้รับยกเว้นมิให้นำใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับ	ขบ.	มาตรา ๓๗ วรรคสี่ (ของร่าง พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	กำหนดระยะเวลาที่กรมการขนส่งพิจารณา